

Cenevre-2: Kürdü inkar, iç savaşa devam!

Suriye'de süren iç savaşın "çözümü" için **22 Ocak'ta 39 ülkenin** katılımıyla **İsviçre'de Cenevre-2** görüşmeleri başlatıldı. Toplantının ismi Cenevre olsa da, görüşmeler Montreux'de gerçekleşti.

Cenevre'nin fiiliyatta bırakılmı geçiş hükümeti oluşturmasını bir ateşkes bile sağlamaya muktedir olamayacağı görünüyor. Karmaşanın ve savaşın şiddetlenmesi güçlü bir olasılıktır. [Sayfa 08](#)

Gezi İsyanı, seçimin belirleyicisi olmalı

Seçim sürecinin oluşturduğu siyasi atmosfer her cephede ve kitleler nezdinde belli kararsızlıklara, kafa karışıklığına ve eksen kaymalarına neden olmuştur. Bizim devrimci görevimizin esası

kitlelerin bahsettiğimiz kararsızlaştığı, algıların dağıldığı, eğilimlerin yeni arayışlara girdiği bu koşullarda, ege-men güçler aleyhine bu kararsızlığı ve kopuş eğilimini derinleştirmektedir. [Sayfa 09](#)



Haftalık Özgür gelecek Pêşeroja Azad

Sayı: 86 Gerçekler devrimcidir!

30 Ocak-5 Şubat 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

| | | | | |
|---|--|--------------------------------------|---|--|
| Yaşamın İçinden / 02 | İşçi-Köylü / 04 | İşçi-Köylü / 05 | Söyleşi / 12 | Söyleşi / 13 |
| "Ayakkabı kutularıyla çalanlar, arı kovanlarına dadandı!" | "Çadırımızı kurduk, direnişe başladık" | Kazova'dailmek ilmek işlenen umut... | HDP İstanbul Adayı Pınar Aydınlar ile söyleşi | Xozat Belediye Başkanı "Fişleme, devrimci izlerin takibidir" |



Yok birbirlerinden farkı!

Cenevre-2 Konferansı öncesi medyaya "bomba" gibi düşen Suriye'deki işkence görüntüleri, yaşanan iç savaşın boyutunu göstermektedir. Her ne kadar fotoğraflar 2011'den bu yana çekilmiş olup, yayımlanması Cenevre-2'den önceye denk getirilmiş ve bu işkencenin kimin tarafından yapıldığı gerçek anlamda belli olmamış olsa da o fotoğraflardan yansıyan bir gerçek var: İç savaş tüm acımasızlığı ve vahşetiyle sürüyor! Esad ve emperyalistlerle uşaklarının beslemesi çeteler, insanlık dışı işkencelerle halkı katletmeye devam ediyorlar! Hiçbir komplo teorisi, bu acı gerçeğin üzerini örtemez!

Diğer taraftan Esad'ı acımasız katil ilan edenlere, onu dehşetle kınayanlara bakıyoruz, ki başta TC devleti geli-

yor; hepsi ellerindeki kanla timsah gözyaşları döküyorlar. Özellikle TC'nin sözcüsü AKP'nin ikiyüzlülüğüne dikkat çekmek gerekiyor. Daha 2 sene önce Roboski'de 34 Kürdü, İHA'larla katleden ve hala halkın yüreğinde derin ve kapanmamış bir yara izi bırakan AKP ve onunla bugün it dalaşına girenlerin Esad'ı kınama hakları yoktur.

Katliam için takipsizlik kararı veren, Roboski halkından sağ kalanlara baskınlarla, operasyonlarla hayatı zindan eden, katlettiklerine bile "kaçakçılık" cezası kesecek kadar insanlıktan uzak olan devlete birbirlerinden farkı olmadığını birilerinin anlatması gerek! Bunu anlatacak ve bu katilleri tarihin çöplüğüne gönderecek olan da halkın kendisidir!

Özgür Gelecek'ten

Seçim çalışmalarımızı haberleştirelim!

Merhaba,

Son sayılarımızda fark ettiğiniz üzere 30 Mart yerel seçimleri yaklaşırken, biz de gazetemizin sayfalarında bu konuya ağırlık vermeye başladık. Bu sayımızda yerel seçimlerin temel dinamiğinin Gezi İsyanı olduğunu bir kez daha hatırlatan Sentez yazımız ve HDP'nin İstanbul Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı Adayı **Pınar Aydınlar** ile seçim atmosferini sizlerle paylaşmaya devam ediyoruz.

Ancak biliyorsunuz, seçim atmosferini tam anlamıyla yansıtabilmemiz, okurlarımızın kalemle olan küskünlüğünü sona erdirmesi ile mümkündür. Bugünden başlayan ve önümüzdeki süreçte hızlanacak olan seçim çalışmalarımızın, tüm ciddiyetiyle sitemizde ve gazetemizde yer alması için hep beraber çaba sarf edelim! Aday tanıtımlarından adaylarla yapılacak röportajlara, sokağın seçim nabzından güncel konularla seçimin yorumlanmasına kadar tüm konularla ilgili sayfalarımız okurlarımıza açıktır.

Serkeftin!

Emekçinin Gündemi

Yeni döneme hazır olalım

[Sayfa 05](#)

Göğün Yarısı

Önemli bir eşik; Yerel seçimler-1

[Sayfa 07](#)

Gündem

Onların çocukları çalıyor, bizim...

[Sayfa 03](#)

Pusulâ

Uzağı hedefle, işe yakından...

[Sayfa 11](#)

Ayakkabı kutularıyla çalanlar, arı kovanlarına dadandı!

Dêrsim: Ülkemizde iflas eden tarım ve hayvancılık politikalarıyla birlikte üreticinin geleceği giderek karar-makta. Her ekonomik gelişmenin bir yıkım olarak geri döndüğü üretici ve tüketiciye, yolsuzluklar da eklenince sömürü de katmerlenerek artmakta. Bir bal üreticisinin kovanlarına sürekli göz-kulak olması veya havalar soğudu, arıları taşıma telaşı? Acaba bu yıl şekerli bal piyasaya sürülür mü? Ya da birkaç "patron" emeğimizin karşılığını almamıza engel olur mu soruları üreticiyi sürekli bir düşünme haline sevk etmekte.

Hal böyle iken bir bal üreticisinin çektiği sıkıntıyı, zorlukları düşünmek pek de zor olmasa gerek. Yaşananları bir de kendilerinden dinlemek için Dersim'de arıcılık yapan **Kazım Tosun**'la bir söyleşi gerçekleştirdik.

- Genel itibari ile arıcılıktan bahsedebilir isiniz?

- Türkiye'de yaklaşık 40 milyon arı kolonisi bulunmaktadır. Ülkede bal üretimi temel alındığında son beş yıl içerisinde 75-80 bin tona dayanıyor. 4 mevsim koşulların uygun olduğu arıcılık açısından bitki çeşitliliğinin çok zengin olduğu ülkemizde, diğer ülkelerle karşılaştırma yaptığımızda durum pek de iç açıcı değil. Bunun ekonomiye yansımaları olarak da çok iyi yerlerde değiliz, karşılaştırma yapıldığı zaman.

Türkiye'de koloni varlığının yaklaşık % 70'i Ege ve Karadeniz bölgesinde bulunuyor ve bu bölgelerde arıcılık daha fazla üretici tarafından yapılıyor ve arıcılığın ekonomideki yeri daha fazla. Ülkemizde yaklaşık 153 bin arıcı bulunmaktadır. Yine bu sayının çoğunluğu Ege ve Karadeniz bölgesinde bulunmaktadır. Dersim'de arıcılık konusunda coğrafyası çok uygun ve bitki çeşitliliği çok zengin bir bölge. Ancak arıcılıkta çok iyi bir yerde olduğu söylenemez. Burada profesyonel arıcılık son yıllarda artmaya başladı. Öncesinde eski yöntemlerle yapılan arıcılık mevcutken şimdilerde ise bu teknikler terk edilerek modern arıcılığa geçildi.

Ancak diğer illerle karşılaştırıldığında yok denecek kadar. Burada coğrafyanın, doğanın ve iklimli olmasına rağmen arıcılığın gelişmemesinin bazı nedenleri var tabii. Bu nedenler arasında yaşanan savaş, doğa koşullarının zorluğu, üreticilerin yalnız kalmaları ve bilinçlendirme çalışmalarının olmaması sayılabilir.

- Dersim'de arıcılığın ekonomiye katkısı ve çalışma koşulları nelerdir?

- Dersim'de birliğe kayıtlı 400 arıcı bulunmakla birlikte birliğe kayıt olmamış amatör ya da kendileri için üretim yapan arıcılar da mevcut. Dersim'de birlikteki kayıtlar ve arıcılar üzerinde yapılan istatistiğe göre koloni sayısı yaklaşık 30 bin civarında. Üretilen yaklaşık bal ise 800 ton'a yakın. Kovan başına düşen kg. ise 21,3. Yani Dersim'deki arıcılığın hak ettiği yerde değildir.

Arıcılık için elverişli bir coğrafyaya sahip olması bunun açık göstergesidir. Bunun üretimdeki, ekonomideki yeri daha da ileri bir düzeyde olması gerekir. Dersim arıcılık için çok uygun koşullar sağlamasına rağmen Dersim'de arıcılık yapan yerli üretici sayısı olarak son dönemde artmaya başlamıştır.

Ürettiği balı ancak kendi çevresine veren arıcı üretimi düşük olduğundan geniş bir pazar ağı da oluşturamıyor. Bu noktada Ege ve Karadeniz bölgesi üreticileri daha fazla üretim yapmakta ve gelip Dersim yaylalarına arılarını bırakabilmektedir. Dersimli üreticiler ise birliğin herhangi bir çalışmasının olmamasından kaynaklı bu işi rahat yapamıyorlar. Yapamadıklarından kaynaklı çok da tercih edilen bir iş olmamayı getirmekte. Arıcıların özellikle ilkbaharda yoğun olarak çalışması gerek ve daha sonra da yaylaya çıkarılması gerekiyor. Bu noktada da bu işin zorluğu ortaya çıkmaktadır aslında. Dersim'de arıcılığın üretimdeki yerinin düşük olması biraz da bundan kaynaklanmaktadır diye düşünüyorum.

- Arıcılıkla ilgili birliğin çalışmaları nelerdir?

Dersim'de 2006'dan itibaren kurulan Arıcılar Birliği'nin üreticilere yönelik herhangi ciddi bir faaliyeti söz konusu değil. Özellikle



le de ürünün pazara sunulması noktasında hiçbir faaliyeti olmadı. 400 üyesi olmasına rağmen bunların çoğunun faal olmaması ve bunlara dönük hiçbir çalışmasının olmaması önemli bir eksiklik. Biliyorsunuz birliklerin kuruluş amacı üyelerinin hem ekonomik gelişmeleri, hem de üyelerinin ürettiği ürünü pazara sunma noktasında yardımcı olmasıdır. Ama bunlara dair hiçbir faaliyet yok. Yani birlik, kuruluşundan bu yana üzerine düşen görevi yapmadı.

Dersim'de üretilen tahmini bal 790 ton'dur. Fakat bu olması gereken değil bence. Dersim coğrafyası, bitki örtüsü zengin olduğu için daha üst seviyede olması gerekiyor bu rakamın. Ve bunda birliğin eksiklikleri ve yetmezlikleri de etken.

- Birlikte yaşanan sorunlara dair neler söylemek istersiniz?

- Dersim Arı Yetiştiriciliği Birliği'nin ve Gıda Tarım ve Hayvancılık İl Müdürlüğü'nün düzenlediği ortak bir projede organik arıcılığa dönük kovan hibe çalışmaları vardı. Bu çalışma birliğe sunuluyor ve birlik 2 bin arı kovanının dağıtımında adam kayırarak kendi çevresiyle paylaşarak geri kalan üyelerinin de hakkına el koyuyor. Bu çalışmada öncesinden ne yapılan herhangi bir kura çekimi bulunmakta ne de buna yönelik öncesinde bir çalışma var. Bunun kıstası nedir? Neye göre seçilmişlerdir? Bu kovanlar üyelere hangi kıstaslara göre verilmiştir? Tamamen kendilerine yakın çevreye uygulanan bir projedir.

Bu noktada diğer üyeler haksızlığa uğramışlardır. Bu haksızlığa uğrayan üyelerin haklarına şu anda mevcut yönetim saldırgan bir tutum sergilemekten geri durmamaktadır. Yani bunun açıklamasını yapmak, bunun neden doğru olduğunu açıklamak yerine direkt kendi üzerinden işi atma, sanki kendisinin bu işe dâhil olmadığı ve bu haksızlığın İl Tarım üzerinden geliştirildiğini kanıtlamanın peşine düşmüş durumda. İl Tarım Müdürlüğü'ne yapılan müracaata verilen cevapta "bu proje bizim ama dağıtımını tamamen birlik belirliyor" denilmiştir. Bu noktada birliğin tamamen hakkaniyetsiz ve eşitsiz bir çalışması söz konusu olduğu açıkça ortadadır.

Onlar gibi...

Onlar;
halkımızın öfkesini kuşanmış olarak en önde yürüyen savaşçılardır
kararlıydılar, bayrağımızı
yükseklerde tutmak için
cesaretliydim,
ezenlerin karşısında halkımızın
saflarında oldukları için
vuruşkandılar, gözyaşı döken
her mazlumun acısını
ve direncini yüreklerinde
hissettikleri için inançlıydılar,
İbo'nun meşalesini taşıdıkları için
muzaffer oldular, geleceğin yolunu
açtıkları için...

en önde gittiler, bize yürünecek yolu
gösterdiler...

Onlara sözü müdür, bu yolu sonuna
kadar onlar gibi yürüyeceğiz!

Şan olsun devrim yolunda düşenlere!
Şan olsun onların yolunda yürüyenlere!

Şan olsun Partimize

(Bakırköy Kadın Kapalı
Hapishane'den Tutsak Partizan)

"3-5 çete artığına mahallemizi teslim etmeyeceğiz"



Kartal: Gülsuyu ve Güleusu halkı, mahallede yaşanan çete saldırılarını ve süren polis ablukasını 26 Ocak günü Gülsuyu'ndan Maltepe'ye yaptığı yürüyüş ile protesto etti. "Yaşam alanlarımızı savunuyoruz" yazılı pankart açan kitle yürüyüşte atılan slogan ve ajitasyonlarla, yolsuzlukları ve "kentsel dönüşüm" saldırısını teşhir etti, mücadele çağrısı yaptı. Eylemde Gezi şehitleri de anılarak, "yaşiyor" denildi. Eylem **Partizan**'ın da aralarında bulunduğu çok sayıda devrimci kurum, mahalle dernekleri ve forumlar katıldı.

Maltepe Meydanı'na gelindiğinde ise önce saygı duruşunda bulunuldu. Ardından ilk sözü Güleusu Mahalle Muhtarı **Sabri Şakar** olarak, kurşunlanan mahalle gençlerinin hapishanede, çetelerin dışarıda gezdiğine dikkat çekti ve halkın çetelere taviz vermeyeceğini belirtti. Şakar'ın ardından söz alan Gülsuyu-Güleusu Yaşam Merkezi'nden **Yücel Demir** "Çetelerden hesap sormayı ahrete bırakmayacağız" dedi. Gülsuyu-Güleusu Güzelleştirme Derneği Başkanı **Ali Şengül** ise mahallenin kuruluş sürecini anlatarak bugün mahallede yapılmak istenen rant projelerine dikkat çekti. "Bizler üç-beş çete artığına mahallemizi teslim etmeyeceğiz" diyen Şengül, "Yaşasın örgütlü mücadelemiz" diyerek konuşmasını sonlandırdı. Ayrıca Maltepe Forumu'ndan Ali Kemal İpek de konuşarak örgütlü mücadele çağrısı yaptı. Eylem çete saldırısına ilişkin 27 Şubat'ta Anadolu Adliyesi'nde görülecek olan duruşmaya katılım çağrısı ile sona erdi.



"ONLARIN ÇOCUKLARI ÇALIYOR, BİZİM ÇOCUKLARIMIZ ÖLÜYOR"

İnsanlık tarihi yazılmaya başladığından beri esasta iki farklı "insan türü" ortaya çıktı! Daha sonradan tarihsel materyalist yöntemi keşfedenler bu "tür"lere sınıf adı verdiler. Ki insanlığın ilkel toplumundan günümüze kadarki bütün toplumlarını tarihi (yani yazılı olarak aktarılan tarih) sınıf mücadeleleri tarihidir. Daha dün özgür yurttaş ile köle, patrisi-en ile plep, sipahi ile raiyet, lonca ustası ile kalfa, ağa ile köylü, özcesi ezen ile ezilen olarak sürekli karşı karşıya geldiler. Kimi zaman gizli den gizliye, kimi zaman açıktan ama dur durak bilmeyen bir mücadele içinde oldular. Bugün ise burjuvalar ve işçiler, en genel anlamıyla çalışanlar ve çalışanların ürettiklerini gasp edip yaşayanlar olarak karşı karşıyadırlar.

Bu saflaşmada ezilenler kâh Sparta-küs, kâh Hasan Sabbah, Pir Sultan Abdal, Şeyh Bedrettin, kâh Tomas Münzer, Patrona Halil, kâh K. Marks, F. Engels, kâh V. İ. Lenin, J. Stalin, Mao Zedung olarak, kâh Karayılan, kâh Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, kâh Meral Yakar, İbrahim Kaypakkaya, kâh Mazlum Doğan, Hrant Dink, kâh Çiğdem Yılmaz, Beşler Gezi Şehitleri olarak tarih sahnesinde yer aldılar. Onlar bir "geleceğin" sürdürücüsü olarak tarihsel hareketin adeta zincirlerini oluşturdular.

İnsanlığın milyonlarca yıllık, sınıflı toplumun binlerce yıllık serüveninde ortaya çıkan ve yukarıda sadece bir kaçını ifade edebildiğimiz bu kişiler, birer "kahraman" değildiler. Olağanüstü varlıklar hiç değildiler. Onları ortaya çıkaran, besleyen ve harekete geçiren daima sınıf mücadelesinin verili koşullar içindeki durumu ve buna uygun şekillenen kitlelerin hareketi olmuştur.

Hiç kuşkusuz ki bu insanlar birer "seçilmiş" olmamakla birlikte, şu veya bu oranda da olsa "gerçeğin bilgisine" vakıf oldukları için ve tam da bu nedenle -ama az ama çok- hareketin içinde yer aldıkları için "özel türden" insanlardı. **Her sınıf kendi bünyesinde kendi sınıf çıkarlarını savunan, bu uğurda çalışan ve gerektiğinde ölen şahsiyetler ortaya çıkarmıştır.**

Tarihsel tecrübeden de biliyoruz ki kolay olan, halihazırda yürürlükte olan düzenin sahibi sınıfın çıkarlarını savunmaktır. Zor olan ise ezilen sınıfların yani halkın çıkarlarını savunmaktır. Çünkü böylesi bir görev hakim sınıflar açısından tehlikeli algılanır ve "görülmediği yerde başı ezilmelidir" muamelesiyle karşılanır. Bunun için başta varolan gerçeklerin halktan saklanması olmak üzere bir dizi politika, ikna ya da zor yoluyla hayata geçirilir. Dolayısıyla "yok etmek için insanın insana kulluğunu", dünyanın neresinde olursa olsun çabalayan; bu uğurda en değerli şeylerini, "ser"leri verenlerden, bütün yaşamını bu kavgaya adayanla-

ra ve en küçük katkıyı sunanlara kadar her insan; insanın insanlaşma mücadelesinde değerlidir ve anılmayı hak etmektedir.

Bu ifade ettiklerimiz, altı boş, soyut cümleler değildir. Yaşamın somut canlılığında birer karşılığı bulunmaktadır. Üstelik bu karşılık sadece ölümlerden ibaret değildir! İnsanlığın tarihsel ilerlemesinde yaratılan değerler ortadadır! Bazıları bize diyorlar ki; "devrim mi kaldı, komünizm çöktü!" "Boş teorilerle uğraşıp gençliğimize yazık ediyorsunuz!" vb. Bunları söyleyenlerin çoğunluğunun geçmişte "bu işlerle uğraşanlar" olması bir yana demokratik devrimin bu topraklarda ne kadar acil bir zorunluluk olduğu her fırsatta kendini gösteriyor. Örneğin son bir yıldır Türkiye'de yaşananlar ve ortaya saçılanlar, "teori"nin yaşamda bir kez daha sınanmasına ve kanıtlanmasına vesile olmaktadır.

Bir yanda çalışan, emeğiyle geçinen, kendisine ve ait olduğu sınıfa yönelik, yaşamına dair düzenlemelere ve dayatmalara karşı; uygulanan rant ve sömürü politikalarıyla yaşadığı çevrenin tahribatına itiraz edenlere yönelik uygulanan faşist devlet terörüyle katledilen, gözaltına alınıp işkenceden geçirilen ve tutuklanan "bizim çocuklarımız" bulunmakta! Diğer yanda ise hayatları boyunca, yokluk yoksulluk görmemiş, emeğin ve çalışmanın değerini bilmeyen, halkımızın tabiriyle "bir eli balda bir eli yağda, zevk-ü sefa içinde yaşayan", yolsuzluk ve rüşvetle kaldıkları paraları "ayakkabı kutuları"nda ve para kasalarında saklayan "onların çocukları" bulunmakta! Her sınıf kendi kişiliğini yaratıyor!

Bu hiç de çarpıcı olmayan somut gerçeklik karşısında isyan etmekten daha meşru ne olabilir ki! Üstelik sadece meşruluk değil mesele! Mesele bir insanlaşma, ahlaki ve onurlu bir duruştur aynı zamanda! Çünkü her allahın günü

daha gün ışımadan yola revan olan ve akşama kadar çalıştıktan sonra, simit çay hesabıyla hesaplanan üç kuruşluk ücrete tabi tutulan milyonlar varken; yaşamak için kaçakçılık yaparken, bombalanarak katledilen çoğu çocuk 34 Kürt genci ya da okul harçlığını çıkarmak için çalıştığı işyerinde başını prese kaptırarak ölen 15 yaşındaki Ahmet veya daha 40 günlük bebekken yoksulluktan barınacak yer, yakacak odun bulamayan ve donarak ölen Ayaz bebek! Daha 6 yaşında olan ve yaşamak için kağıt toplarken, arabanın altında kalıp ölen **Yücel Arı...** "Örnek"ler çoğaltılabilir!

İsyan etmek sadece meşru değil, zorunluluktur!

Tüm bu yaşadıklarımız, kendisine "muhafazakar-demokrat" (!?) diyen ama söylem ve pratiği ile "İslamcı" olan bir hükümetin yönetiminde oluyor. Çalışanların artı-değeri başta olmak üzere, halkın yaşadığı çevreden tutun da, yarattığı değerlerin gasp edilmesine kadar her türlü değerinin sömürülmesi; bunun yanında yolsuzluğun, rüşvetin, çalıp çırpmanın kısacası hırsızlığın gerçekleştirilmesi için "fetva" alınmasına ve böylelikle "dini kılıf"la meşrulaştırılmasının icat edilmesi gibi "yeni" katkılarının dışında yaşananlar AKP hükümetine özgü değil. Daha önceden de vardı.

Bu nedenle sorunumuz Kemalist, İslamcı ya da bir adlandırma sorunu değildir. Bütünüyle bir sistem sorunudur. T. Erdoğan bunu çok iyi bildiği içindir ki, son yaşanan gelişmelere karşı yeni bir "İstiklal Savaşı" başlattığını ilan etti. Ne tesadüftür ki dün bu Talan Cumhuriyeti kurulurken de bir "İstiklal Savaşı" verdiğini söylüyordu M. Kemal! Bunların bağımsızlıktan anladıkları, halkı soyma, yarattığı değerlere modern tefeci sermayenin onayıyla el koymadır. Varlıklarını emperyalizme dayayan bir avuç komprador bürokrat burjuvanın ve büyük toprak ağalarının halkın yarattığı değer-

lere emperyalizmin payını düşüktükten sonra el koyma özgürlüğüdür!

T. Erdoğan iktidardan tasfiye edilme tehlikesini gördüğü için, tam da bu nedenle "istiklal savaşı" başlattığını ilan ediyor! Erdoğan'ın savaşı da M. Kemal'in savaşı da aynı amaca hizmet ediyor! İkisinin arasındaki fark birincisinin milli içkisinin ayran, diğerinin ise rakı olmasıdır! Her ikisi açısından halk ayak takımıdır! Dolayısıyla onların dilinde halkın çıkarlarını savunup dilendirenler ve bunu pratiğe dökenler dün şaki, başıbozuk, bugün terörist, çapulcu olurlar!

Dün de bu Talan Cumhuriyeti'ne halkın yanında olduğunu söyleyen "aydın"lar tarafından "ilericilik" adına destek verildi. Bugün de, "demokrasi" adına, "darbeciliğe" karşı olma adına destek verilme çağrısı yapılıyor. Kimisi ise yolsuzluk ve rüşvet soruşturması adı altında kendi "istiklal" savaşını veriyor. Sanki birkaç ay önce yolsuzluğu, rüşveti bilimum halk düşmanlığını birlikte yapmamışlar gibi! Kimi çevreler ise halk adına politika ürettiğini iddiasıyla "yesinler birbirlerini" deyip olanı biteni izlemekle yetiniyorlar.

Her fırsatta yaşananlar karşısında vicdan tazeleyen bilimum "aydın"ın dönüp dolaşıp var olan bu düzenin devamından yana tavır koyması, sadece kişilerin değişimini talep eden ve böylelikle düzenin yeniden ve yeniden üretimine hizmet eden tavırları da mahkum edilmelidir. Sorun kişiler meselesi değildir! İçinde yaşadığımız toplumda ortaya çıkan çelişkilerin ana nedeni "yarı-sömürge, yarı-feodal" sosyo-ekonomik yapıdır. Bu yapının -şu veya bu şekilde de olsa- kökten değişimini içermeyen hiçbir yaklaşım gerçekçi değildir. Sorun sistem sorunudur ve ancak sistemin değiştirilmesiyle aşılabılır. Varsın onlar bize "terörist" desinler! Katletsinler! Hatta "dış mihraklar"dan tutun da "faiz lobisi" gibi aculluklarıyla gerçeğin ve dolayısıyla suçlarının üzerini örttüklerini sansınlar. Binlercemizi zindanlara tıksınlar! Hiçbir şey ama hiçbir şey tarihin ileriye doğru akan seyri- nin önünde duramamıştır. Durmak isteyen ve durduğunu sananları tarih "iyi" yazmıştır! Onları "öbür dünyaları" bile kurtaramayacak! Devrimcilerin adaleti, halkın vicdanı karşısında çoktan yargılanıp mahkum oldular.

Bizim çocuklarımız geleceği, onların çocukları geçmişi, bizim çocuklarımız alınterini onların çocukları hırsızlığı, bizim çocuklarımız paylaşımı onların çocukları özel mülkiyeti savunuyor. Devrim ve komünizm şehitlerimizi andığımız süreçte, bu onur bize fazlasıyla yeter. Varsın onların çocukları onursuzluklarıyla başbaşa kalsın! Özgür geleceği var etmek için düşene ve dövüşen bizim çocuklara bin selam olsun!



Davutpaşa Katliamı'nın arkasında da belediye çıktı



H. Merkezi: İstanbul'un Zeytinburnu ilçesinde Davutpaşa'da 2008 yılında bir kaçak maytap atölyesinde meydana gelen ve 21 kişinin ölümüne neden olan patlamaya ilişkin açılan davanın 16. duruşmasında bilirkişi raporu açıklandı. Patlamaya neden olan kimyasalların yüksek derecede hayati tehlike arz edildiğine dikkat çekilen raporda, atölyenin 4 yıl boyunca ruhsatsız işletildiği ve durumun **Zeytinburnu Belediyesi** tarafından da bilindiği belirtildi.

Rapora göre, patlamaya neden olan kimyasal maddelerin yüksek derecede hayati tehlike taşıdığı belirtilerek, "Suça konu numunelerin içerdikleri baryum nitrat bileşiğinden dolayı toksik özelliklere sahip olduğu hazım veya solunum yolu ile alındıklarında hayati tehlike arz edebilecekleri, bu tür kimyasalların temininde taşınmasında, kullanılmasında ve imhasında özel tedbirlerin zorunlu olması belirtilmiştir" ifadelerine yer verildi.

Patlama tarihine kadar atölyenin ruhsatsız işletildiğinin de belirtildiği raporda, Zeytinburnu Belediyesi yetkililerinin de durumu bilmesine rağmen herhangi bir önlem almadığına dikkat çekildi.

Okunan bilirkişi raporunun ardından talepleri değerlendiren mahkeme heyeti, sanık **Atakan Tanış** hakkında zorla getirilme kararı verirken, duruşmayı **7 Nisan'a** erteledi.

Cofle Metal'de işçiler işlerine döndü



H. Merkezi: 1 Ocak günü işten atılan ve yıllarına işsiz giren Cofle Metal işçileri 17 günlük direnişlerinin ardından işlerine geri döndüler. 5 işçi, Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye oldukları için, "iş yok" gerekçesiyle işten atılmış, işçiler gönüllü ya da emekli işçiler yerine sendikalı işçilerin atıldığına dikkat çekmişti.

Fabrika önünde direnişe başlayan işçiler, 17 günlük direnişin ardından 22 Ocak günü işlerine geri döndü. Birleşik Metal-İş yöneticileri ve patron arasında yapılan görüşmelerde, işçilerin aynı firmanın yine Tuzla'da bulunan başka bir fabrikasına geçici olarak işe başlamasına, ilk işçi alımında Cofle'ye geri dönmelerine karar verildi. İşçilerden 2'si teklifi kabul etmeyerek ayrılırken, 3'ü kabul ederek işbaşı yaptı.

"Çadırımızı kurduk, direnişe başladık..."



İstanbul: İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nin yemekhane bölümünde çalışan 12 işçi önce bir aylık rotasyona çıkarıldılar. Ardından işten atılan işçiler buna sessiz kalmayarak direnişe başladılar. Bizlerde 11 gün önce direnişe başlayan işçilerle bir röportaj gerçekleştirdi.

- Kendinizi tanıtır mısınız?

- Adım **Soner Terkeş**, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nin yemekhane bölümünde 8 yıldır çalışıyorum. Biz 12 arkadaşız, bizi bir aylık rotasyona çıkardılar. Bir ayın sonunda geri geldiğimizde iş başı yaptırmadılar. Bunun üzerine şirketimize gittik. Şirket bize "sizi yönetim işten attı" dedi. Biz de fakültenin yönetimi ile görüştük. Yönetim ise "biz sizi işten atmadık" dedi.

Hastane yönetimi "siz şirketiniz ile konuşun, sizi onlar işten attı" dedi. Tabii bu durumda biz, arada kalmış olduk. Şu ana kadar ne şirkete ne hastane yönetimine derdimizi anlatabildik. Hastane yönetimiyle bir kez konuşma fırsatımız oldu. Görüşme sırasında bize dair belli olumlu sözleri oldu ama görüşme sonunda sonuç olarak işbaşı yapmamız için somut bir adım atmadılar. Biz de iş başı yapmak için direnişe geçtik. Yönetim, taleplerimiz karşısında somut bir adım atana kadar devam edeceğiz.

Kadro hakları için eylem yaptılar

Colemêrg: Gewer'de Karayolları 117. Şube Şefliği'nde çalışan taşeron işçiler, kadro hakları için eylem yaptı. Verilen mücadelede geldikleri noktada 6 bin 400 sendika üyesi adına açtıkları bütün davaları kazandıklarını ifade eden işçiler; Yargıtay'ın 6 bin 400 işçinin işe ilk

Perşembe günleri yemekhane boykotu düzenliyoruz. İçerideki çalışan arkadaşlarımız ile beraber diyoruz ki; bizi haksız yere işten çıkartanlarla yemek yemeyin, bizimle birlikte dayanışma soframızda emek yiyin, bize destek olun.

- Bugün direnişin 11. günündesiniz. Yaşadıklarınızı anlatabilir misiniz?

- 11 günlük süreçte hastane yönetimi ile randevu aldık. Sendikamız ile yönetim arasında görüşmeler oldu. Direnişe geçtiğimiz ilk günden beri sendikalar, çalışan arkadaşlarımız, sivil toplum kuruluşları bize çok destek verdi. Ama biz bu desteği işçi arkadaşlarımızdan daha fazla bekliyoruz. Özellikle taşeron şirketlerde çalışan arkadaşlarımızdan bekliyoruz. Ve inanıyoruz ki hep birlikte bu davayı çözeceğiz.

"İşimize geri dönene kadar direnişe devam edeceğiz!"

- Bize süreci aktarabilir misiz?

- Adım **Yavuz Dilek**, 7 senedir Cerrahpaşa Hastanesi'nde çalışıyorum. 3 ay önce ben ve yanımda 5 arkadaş rotasyon ile Beyazıt Kampüsü'ne gönderildik. Giderken 1 ay demişlerdi ama 3.5 ay orada çalıştık daha sonradan 4 arkadaşımızı daha gönderdiler. Ama bu sefer gönderdikleri proje kapalı bir projeydi ki bu yaptıkları bir suçtu. Oradaki süreç bitti ve oraya yeni bir şirket geldi. Gelen şirket Cerrahpaşa'dakilerle çalışmak istemediğini söyledi.

Bunun üzerine biz esas sözleşmemizin devam ettiği Cerrahpaşa Hastanesi'ne geri geldik. Fakat şirket bizi almak istemediğini belirtti ve yönetim de buna sessiz kaldı. Bizi sahiplenmedi, bizim esas işverenimiz hastane yönetimi, şirket alt işverendir. Şirket bizim sadece sigortamızı ve maaşımızı veriyor. Diğer bütün sosyal haklarımızla yönetim ilgileniyor. Burada direnişe çıkan 11 arkadaş da buraya yıllardır emek veren arkadaşlar. Biz burada çok haksızlığa uğradık. İzin almak için insan kaynaklarından form alıyor-

duk, ardından da 3-4 defa imza attırıyorduk. Şu şartlara rağmen yönetim bizi sahiplenmedi. 4-5 defa başhekimle toplantımız oldu ama bir sonuç alamadık.

Biz de çadırımızı kurduk, direnişe başladık. İşimize geri dönene kadar direnişe devam edeceğiz.

"Buradan bir sonuç almadan ayrılmayacağız!"
- Direnişe geçiş süreciniz nasıl oldu?

- Ayın 1'inde buraya geldik ve işsiz kaldık. Bizi işe almadılar. Ayın 2'sinde birçok kez hastane yönetimi ve müdürlerle görüşmelerimiz oldu. Bu görüşmelerin sonucunda net bir cevap alamayınca çadırımızı kurduk. Çadır kurmaya geldiğimizde çevik kuvvet polisleri de geldi. Çadır kurmamıza engellemeye çalıştılar fakat biz kararlıydık, basın açıklamamızdan sonra çadırımızı kurmaya başladık ve bize izin vermek zorunda kaldılar. Böylece çadır süreci başlamış oldu.

- Çadır sürecinde herhangi bir sorunla karşılaştınız mı?

- Belli sorunlar çıktı tabii ki fakat biz bu sorunlarla baş etmeyi de öğrendik burada. Gelişen sorunlar karşısında dışarıdan çok büyük desteğimiz var. Sendikalarından büyük destek alıyoruz. Bu destekle beraber perşembe günleri yemekhane boykotu düzenliyoruz. İçerideki çalışan arkadaşlarımız ile beraber diyoruz ki; bizi haksız yere işten çıkartanlarla yemek yemeyin, bizimle birlikte dayanışma soframızda emek yiyin, bize destek olun.

Haksız yere insanları işten atan şirket kazanmasın diyoruz. Biz buradan bir sonuç almadan ayrılmayacağız. Sonucu alana kadar direneceğiz.

gün yasalara ve uygulayıcılarına güvenlerinin sarsıldığı fakat sendika olarak diyalog yolunu zorlamak gerektiğini belirttiler.

Karayollarında çalışan geçici işçi durumunda olan işçilerin örgütlenmesi ve toplu iş sözleşmesinden yararlanmaları isteminin, yasal ve haklı bir talep olduğunu ifade ettiler.



İlmek ilmek işlenen umudun yönettiği bir kolektif...

- Patronsuz çalışmak çok iyi, patron bize kazandığının yüzde birinin veriyordu. Önceden 12 saat çalışıyorduk, şimdi 6 saat çalışıyoruz. Şimdi de mağazamızı açtık, ürettiğimiz malları burada satacağız. Biz burada 11 kişiyiz ama hiç birimiz patron değiliz, hepimiz eşit haklara sahibiz.

- Bu süreci nasıl örgütleyorsunuz? İşçiler arasında nasıl bir görev dağılımı yapıldı?

- Önceki gibi aslında, makineci yine makineci oldu. İplikçi yine iplikçi oldu. Yani herkes bir hammadde üzerinde işleme gereken yeri işliyor ve dokuması gereken yere emeğini dokuyor. Bu süreçte de önceki gibi bir görev dağılımı var ama öncekinden biraz farklı.

Önceden çalışırken patron gelmeden bir poğça yiyeyim diyorduk ama korkuyorduk ve dolayısıyla yiyemiyorduk. Şimdi kimse korkmuyor, korkmadan poğçamızı yiyoruz, korkmadan nefes alıyoruz. Dediğimiz gibi belli bir görev dağılımı olmadı herkes bildiği işi yapıyor. Ürettiğimiz ürünleri yani o hammaddeyi işlerken bilmediğimiz işi de kolektif bir şekilde yapıyoruz.

- Hammaddeyi nasıl temin ediyorsunuz?

- Patron kaçarken beğendiği bütün malları alıp kaçtı. Bize beğenmediği malları bıraktı. Biz şimdi patronun beğenmediği mallarla çalışıyoruz. Ama bize ileride seri imalat için hammadde lazım. Mesela ip pahalı bir hammadde, satışı Euro üzerinden yapılıyor. Dayanışma ile ilk önce hammadde alacağız.

Hammaddeyi alınca da seri üretime geçeceğiz, böylelikle işimiz kolaylaşmış ve hammaddeyi de belli oranda sağlamış olacağız.

- Gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

- Fabrikamız daha tam siste-

me oturmadı. Patron kaçarken bize eski makineleri bıraktı. Biz onları tamir ettik ama şimdi de patron bu makineleri almak için de bize 4 tane mahkeme açmış durumda. Haciz geldi, biz de makineleri taşıdık. Makineler şu an kurulma aşamasında. Şimdi burada sattığımız mallar eski fabrikamızda ürettiğimiz mallar. Günlerimiz hem üretmekle hem de belli sorunlarla uğraşmakla geçiyor.

- Kazak ve Kültür adında bir yer açtınız, bunu nasıl değerlendireceksiniz?

- Biz burayı bir mağaza şeklinde açmadık. Burada kafeterya da olacak, insanlar gelip burada oturacak, gazetesini okuyacak gelenlerle konuşacağız. Dertlerini, sıkıntılarını dinleyeceğiz. Yani buraya gelip sadece alışveriş yapmaları şart değil. Durumumuz var ise yardım edeceğiz.

- Bu süreçte birçok yenilikler yaptınız. Emeğinizle fabrika ve mağaza açtınız. Bu yenilikleri ileri aşamaya nasıl aktaracaksınız?

- İlk önce kazandığımızla yeni makineler alacağız. Yeni makinelerle seri imalata geçeceğiz. Makine alınca da eleman ihtiyacı olacak, burada iş imkânı sağlayacağız. Şu anda dokuma işçileri 1200 TL'ye 12 saat çalışıyor. Ama biz 6-8 saat çalışacağız ve kazancımızdan kira, elektrik, hammadde gibi giderleri düşeceğiz, kalanı çalışan sayısına göre eşit miktarda bölüşeceğiz. Bir de fon açacağız. Fon ile de direnişteki işçilere yardım edeceğiz. Bu zamana kadar nasıl diğer arkadaşlarımız bize destekte bulduysa biz de başka arkadaşlara destek olacağız. Yani geçmişteki yeniliklerimiz ve gelecekteki yeniliklerimizle geleceğimizi kuracağız.



İstanbul: "Patronun zulmüne karşı, dünyanın neresinde olursak olalım başkaldırmak meşrudur. Kazova işçilerinin yaptığı belki de Türkiye'de bir ilk; işçilerin fabrikada sadece kendisi için ürettiği, yine işçilerin yönettiği bir kooperatif kolektif işleyiş."

Hakikaten bir tarih yazıyorlar. Üzerine ölü toprağı örtülmüş bir gerçeği diriltiyorlar. Ve bunu uzun bir direnişin içinden gelerek, deneme-yanılma yoluyla pratiğe uygulayarak yapıyorlar; yaşadıkları ile işçi sınıfına deneyim oluyorlar. Sömürü çarkına çomak sokmakla, herkesin becerisine göre verip ihtiyacına göre aldığı bir hayatın mümkün olduğunu gösteriyorlar.

Şimdi, hafızalarımıza kazınan bu direnişin gelişimi hatırlayalım; Kazova Tekstil Fabrikası 7 ay önce kapandı, 94 işçi tazminatları ve maaşları verilmeden ortada bırakıldı. Patronlar **Ümit Somuncu** ve **Mustafa Umüt Somuncu** fabrikanın çoğunu bir gecede boşaltarak kayıplara karıştı. Kazova işçileri o günden beri direniyor. Önce fabrika önüne çadır açtılar, direnişe başladılar. Sonra Taksim, Galatasaray Meydanı'nda eylemlere katıldılar. 28 Haziran'da, kendi deyimleriyle, "Gezi direnişinden aldıkları güçle" fabrikeyi işgal ettiler. 1 Eylül'de ilk kez fabrikada kalan malzemelerle kazak ürettiler. Şimdi de bir mağaza açarak burada emekleriyle ilmek ilmek işledikleri kazakları satmaya başlıyorlar. Yeni gelişmeleri ve öncesindeki durumu, aylara yayılan direnişi ve kazanımları sorularımızı cevaplayarak anlatıyorlar...

- Kendinizi tanıtır mısınız?

Adım **Dursun Ceylan**, 13 senedir Kazova'da çalışıyorum.

- Patronsuz üretim yapıyorsunuz. Bu sürecin nasıl işlediğini anlatabilir misiniz?

Emekçinin Gündemi

Yeni döneme hazır olalım

Ülkemizdeki siyasal gelişmeler adeta baş döndüren bir hızla yol alıyor. Hatta gündem o kadar hızlı değişiyor ki bazen çok önemli olan bir anda unutuluyor. Bir yandan da son dönemde ortaya çıkan ancak her dönem yapılan yolsuzluklarla ilgili gerçekler çarpıtılmaya, sansürlenmeye çalışılıyor. Gelişmelerin diğer bir boyutu da doların Türk lirası karşısında değerinin artması ve liranın değer kaybetmesiyle ortaya çıkacak olan ücret kayıplarıdır. Bunun sonucunda alım gücü düşecektir. Bu yeni bir kriz demektir ki; bu da işsizliğin artması ve yeni hak gasplarının gündeme gelmesi demektir.

AKP yerel seçimler nedeniyle bu krizin etkisini en düşük seviyede tutmak için tüm olanaklarını kullanmayı hedeflemektedir. Ancak son günlerdeki müdahalelere rağmen son iki ayda dolar yüzde otuz oranında değer kazandı. Dolardaki bu yükseliş tüm sektörlerde mutlaka yansımacaktır. 2013 yılının son ayı istatistikleri bunu açıkça göstermektedir. Bu durumun daha da büyümesi halinde -ki büyüceği görülmekte- finans krizi de kapıyı çalacaktır.

Bu gelişmeler bir yandan da işçi sınıfının mücadele tarihi açısından yeni bir dönemin kapısının açıldığını işaret eder. Uzun süredir yaşanan gerileme ve tasfiyecilik, sınıf hareketini tarihinin en geri noktasına kadar getirmiştir. Şimdi artık bu gömlek sınıfa dar gelmektedir. Sistemin temelleri çatırdamaktadır. İşçi sınıfı, kendisine biçilen gömleğe sığmamaktadır. Bu nedenle, yolsuzluk sürecinde bizzat sistemin önemli ayaklarını tutan ve sınıfın işbirlikçileri olan sendika ağalarına açıklamalar yaptırılarak rüzgarın önü şimdiden kesilmek istenmektedir. Çünkü asıl rüzgar, işsizlik ve yoksullukla gelen mücadele ile esecektir.

Sürecin ortaya çıkaracağı mücadelede bugünkü sendikal önderlik olmayacağı gibi bugüne kadar sınıfla bağı olmayanları da sınıf elinin tersiyle itecektir. Bunu Gezi İsyanı sırasında halk hareketinde gördük; bunu işçi sınıfının bugünkü kendiliğinden direnişlerinde, grevlerinde görmekteyiz. Bu nedenle bizler, işçi sınıfının bu yükselen ve gelecek dönemde daha da keskinleşecek olan mücadelesinde sınıf içinde daha fazla olmalı, daha fazla emek vermeli, daha güçlü hamleler yapmalıyız.

Ülkemizin dört bir yanında işçilerin kendiliğinden, sendikali veya sendikasız eylemlerine on binlerce işçi katılmıştır/katılmaktadır. Fabrikalarda büyük bir öfke birikmekte ve emekçiler kabına sığmamaktadır. Örgütsüzlük, kendi gücüne güvensizlik, korkutulmuşluk, kredi borçları, işsizlik tehdidi bir noktaya kadar işe yaramakta; ancak bu nokta aşıldığında sınıfın yıkıcı eylemsel gücü açığa çıkmaktadır.

Bizler sınıfın iletildiği bu çağrıya kulak verelim. Sınıf mücadelesinin yasaları işlerken, işçi sınıfı öfkelerini biriktiren sınıfın özne güçleri, devrimcileri, demokratları, sınıf bilinçli öncü işçileri gelişen yeni süreci doğru okumalı ve sınıfın kendiliğinden kalkışmalarını, öfke patlamalarını örgütlü bir güce dönüştürerek sisteme karşı sınıfsal mücadeleyi yükseltmelidir. Dar ulusalcı, reformcu mücadelelerin ülke, bölge ve dünya şartları göz önüne alındığında uzun dönemli bir sonuç getirmesi mümkün değildir. Sınıfsal bakış açısı olmazsa olmazdır. Ancak ve ancak, anti-feodal, anti-empyralist, bağımsız, sınıfsal temelde bir mücadele ülkemizde devrim ve demokrasi, sosyal adalet ve özgürlük taleplerini ileriye taşıyabilir. Sınıf mücadelesinin yasaları ve sınıfın gücü, giderek artan sesi ve dipten gelen dalga, olgunlaşan koşullar bize bu mesajı veriyor.

Bir dönem kapanıyor ve yeni bir dönem açılıyor. Geçmiş dönemin tüm pisliklerini silip süpürerek tarihin çöplüğüne atacak olan işçi sınıfının mücadelesinin yeni dalgası serpilmeğe başladı. Ancak sınıfın özne güçleri halen tasfiyeciliğin kuşatması altında. Misyonusunu oynayacak güce, kapasiteye ve en önemlisi farkındalığa sahip değil. Bu duruma son verilmeli ve mümkün olan en geniş cepheyi oluşturarak, sınıfın birliği ve toplumsal mücadelesi için harekete geçilmelidir. Bu, anın omuzlarımızı yüklediği tarihsel bir sorumluluktur.

Abdullah Canan nerede?



İstanbul: Kayıp yakınları, Cumartesi Anneleri, insan hakları savunucuları, her hafta yaptıkları Cumartesi eyleminin 461. haftasında **25 Ocak Cumartesi** günü **Abdullah Canan**'ın nerede olduğunu sordu. Gözaltında kaybedilen Abdullah Canan'ın ailesi adına konuşan Canan'ın oğlu **Tayyip Canan** "Babamın gözaltına alınmasını inkâr ediyorlar ama gözaltına alınarak kaybedildi. Babam son nefesinde onların suratına tükürecek kadar onurluydu. Siz bizim ocağımızı ocak ayında yaktınız" diyerek devlet inkar politikaları yerine faili meçhullerle yüzleşmesi gerektiğini söyledi.

Canan'ın ardından 461. haftanın basın metnini **Ümit Tekay Dişli** okudu. Basın açıklamasında, Abdullah Canan'ın akıbeti sorulup, Canan'ın katilleri açığa çıkarılarak yargılanması gerektiği vurgulandı.

Nesimi Kalkan serbest bırakılsın



İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu'nun örgütlediği "F" oturma eylemlerinin 97'ncisinde, müebbet hapis cezası alan ve 22 yıldır hapisanede tutulan, Mardin E Tipi Kapalı Hapishanede kalan çölyak (bağırsaklarda meydana gelen sindirim sistemi hastalığı) hastası Nesimi Kalkan'ın sağlık durumuna dikkat çekilerek, Kalkan'ın serbest bırakılması istendi.

Basın açıklamasını okuyan **Nur Sürer** "Hapishanelerdeki hasta mahpusların durumu yaşanan baskıların misli ile fazla olması eziyetin, işkencenin katmerleşmesi anlamına geliyor" dedi. Hasta tutsakların sağlığa ulaşma yolunda hapishanelerde binbir türlü güçlüklerle karşılaştıklarını hatırlatan Sürer, hastanelere sevklerin bir türlü yapılmadığını, yapıldığında da görevli jandarma ve infaz memurunun güçlük çıkardığını ve tutsaklara kelepçeli muayene yaptığını ifade etti.

Rojava'da Demokratik Özerklik Anayasası İlan Edildi!

Cenevre-2 konferansı ile emperyalist masalarda, savaşı durdurmak adına girdikleri çamurdan nasıl en kârlı şekilde çıkacaklarını tartışanlara karşı, en güçlü cevabı Rojava vermiştir.

Suriye'de yaklaşık 3 yıldır aralıksız devam eden savaşın küresel boyutta yeniden tartışmaya açıldığı, Cenevre-2 Konferansı ile gündemdeki sıcaklığını koruduğu bir dönemde, Rojava'nın Cizîre Kantonunda ilan edilen Demokratik Özerklik Anayasası, bir kez daha dikkatleri bölgedeki Kürt mücadelesinin üzerine çekti.

Gelinen aşamada, Suriye'de süren savaşı durdurmak adına toplanan Cenevre-2 Konferansı; savaşın taraflarının ve destekçilerinin etkin katılımını barındırmamaktadır. Bilindiği üzere, Suriye Ulusal Koalisyonu (SUK) içerisindeki 121 gruptan 44'ü çekilmiş, İran'ın konferansa daveti SUK nedeniyle geri çekilmiş ve Rojava Kürtlerini temsilen PYD ve diğer 10 Kürt partisi ise çağrılmamıştır. Bu hali ile tabansız bir platform olarak örgütlenen Cenevre-2 konferansı ile öznel iradesinden azade şekilde Suriye'nin geleceğinin emperyalistlerin masalarına yatırıldığı bir dönemde, böylesi bir ilanın yapıyor olması, Kürtler açısından ek bir tarihsel anlam da taşımaktadır.

6 Ocak 2014 tarihinde Rojava'nın Amûdê kentinde toplanan **Rojava Demokratik Özerklik Yönetimi Yasama Meclisi**, bir süredir hazırlıkları süren anayasayı (toplumsal sözleşmeyi) kabul etmiştir. Kabul edilen anayasa taslağı ile aslında Rojava'da süren devrimsel süreci, belirli noktalarda ete kemiğe büründüren ve yaratılan kurumsallaşma düzeyini teminat altına alan bir içeriğe sahiptir.

Demokratik Özerklik modeline uygun şekilde örgütlenen Rojava'da yönetim, Anayasa'nın tariflediği şekli ile bölgeyi üç kantona bölmektedir. 101 sandalyeli mecliste karar alınırken, kantonların 20'şer bakanlıkla yönetilmesi kararlaştırılmıştır. 51 maddeden oluşan yönetim modeli, Kanton sistemi, Yasama Meclisi, Yönetim, Adalet ve Yüksek Seçim Kurulu'ndan oluşmaktadır.

Yüzde 40 cinsiyet kotasının uygulandığı bu yönetim modelinde gençler için ek kota, Süryaniler için pozitif ayrımcılık kararı ve tüm yönetim birimlerinde eş başkanlık anlayışı benimseniyor. Anayasaya göre özerk yönetim meclisi 101 sandalyeden oluşmakta, 15 bin oy alan her kişi parlamentoya seçilebilmektedir. Kanton yönetimleri 20 bakanlıktan oluşmaktadır.

Maddeler değerlendirildiğinde, Demokratik Özerklik projesi çerçevesinde tartışılan öz yönetim modellerinin paralelinde ve

aynı politik damardan beslendiği görülmektedir. Merkezi iktidarın etkisini minimize etmek ve yerelden doğru toplumsal yaşamı örgütlemek, bu model çerçevesinde hedeflenmiştir.

Hazırlanan Anayasa'nın girişinde bu kaygılar şu ifadelerle özetlenmektedir: "*Demokratik Özerk Bölge Yönetimleri; ulus-devleti, askeri ve dini devlet anlayışını, aynı zamanda merkezi yönetimi ve iktidarı kabul etmez. Demokratik Özerk Bölge Yönetimleri; bütün etnik, toplumsal, kültürel ve ulusal oluşumların kendilerini kurumları aracılığıyla ifade etmeleri için toplumsal mutabakata, demokrasîye ve çoğulculuğa açıktır.*"

Anayasa'da Rojava Kürtlerin, Arapların, Süryanilerin (Asuri, Keldani ve Arami), Türkmenlerin ve Çeçenlerin ortak yönetimi olarak tariflenmekte ve Demokratik Özerk yönetimler Suriye'nin bir parçası olarak görülmektedir. Bu nokta önemlidir. Zira metinde açıldığı şekli ile, Demokratik Özerk yönetimler "gelecekte kurulacak demokratik bir Suriye'nin parçaları olarak kendilerini tariflemektedirler. Politik konumlanışını, bugün kaos içindeki bir coğrafyanın demokratikleşmesi açısından misyon barındırmak şeklinde bir yaklaşım, Rojava'da ilerleyen sürecin devrimci renginin netleşmesi açısından da belirleyicidir.

Ek olarak, hazırlanan Anayasa ile toplumsal yaşama dair birçok düzenleme de yine Demokratik Özerklik modeline uygun şekilde getirilmiş ve herkesin ürettiğinin karşılığını alabileceği bir iktisadi örgütlenme vaat etmiştir. Ülkemiz gibi on yıllardır darbe anayasaları ya da onun türevleri ile yönetilen bir ülke ile kıyaslandığında, anadilde eğitim, bölgedeki tüm ulus ve milliyetlerin demokratik temsiliyetinin ve anadil-kültürel

halklarının yasal teminatı ve barınma-ücretsiz eğitim gibi haklar başlı başına birer kazanımdır.

Rojava'da işleyen devrimsel süreç, ilan edilen anayasa ile birlikte; geçmiş iktidarın kurumlarının temizlenmesi ve alternatif bir sistemin kurulması noktasındaki ilerlemeyi bir adım daha büyütülmüştür. Gelinen aşamada, Suriye'deki iç savaşta izlediği direniş çizgisi ile bir anda ulusal demokratik hakların kazanılması noktasında ciddi adımlar atılan Rojava'da bugün ise sistemi konfederasyona taşımak tartışılmaktadır. **(24.01.2014 tarihli Salih Müslim ile yapılan röportaj)**

Belirtilmesi gereken bir diğer nokta da, ülkemiz özgülünde yerel seçimlere doğru ilerlediğimiz bir dönemde, Rojava'daki özerklik ilanının bir kez daha altı çizilmesinin gerekliliğidir. Gezi İsyanı'nın ardından kent ve yaşam sorunlarının daha fazla dikkat çektiği, kitlelerin kendi kendilerini yönetme taleplerinin daha fazla arttığı bir dönemle karşı karşıyayız. Böylesi bir dönemde bizim de yerel seçimlere ve yerel yönetimlere dair sözümüzün daha bir somutluk kazanması, merkezi politikamıza paralel olan demokratik taleplerin yaşamdaki karşılığının görülmesi açısından da Rojava öğrenilmesi gereken bir deneyimdir.

Sonuç olarak, Cenevre-2 konferansı ile emperyalist masalarda, savaşı durdurmak adına girdikleri çamurdan nasıl en kârlı şekilde çıkacaklarını tartışanlara karşı, en güçlü cevabı Rojava vermiştir. Kürtlerin politik temsiliyetini kısıtlamak isteyenler, direnen ve özgürlüğü kan-can bedeli var edenlere söz hakkı tanımayanlar artık karşılarında çok daha güçlü mevziler, daha örgütlü bir halk görmektedir ve hazırlanan toplumsal sözleşme bunun en önemli adımlarından birisi olmuştur.



Pertek halkı tecavüze karşı sokakta

Dersim: Pertek'in Çataksu Köyü ve mezralarında taşımali sistemle okula giden öğrencileri, Pınarlar Köyü'ndeki Gazi Osman Paşa İlköğretim Okulu'na getirip götürülen ve aynı zamanda köy koruculuğu yapan **Hamit P.** isimli şahıs, 22 Ocak günü öğrencileri köylerine geri götürürken araçta son olarak kalan 12 yaşındaki bir kız çocuğuna Köçekler Mezrası yakınlarında tecavüz girişiminde bulundu.

Ertesi gün okulda yaşadıklarını arkadaşlarıyla paylaşan çocuğun anlatımları üzerine harekete geçen Eğitim-Sen'li öğretmenler, Hamit P. hakkında şikayette bulundu.

Bunun üzerine Pınarlar Jandarma Karakolu'ndaki sorgusunun ardından Hamit P.'nin Pertek Adliyesi'ne sevk edildiğini öğrenen yaklaşık 2 bin kişi, adliye önünde biraraya geldi ve tecavüzcünün kendilerine verilmesini istedi.

Tacizci-tecavüzcüleri, istismarcıları, kadın ve LGBTİ katillerini ceza indirimleri ile ihya eden ve koruyan devlet, Pertek halkının gazabından korktuğu için kendi köy korucusunu bu kez tutuklayarak korumaya aldı.

Saatlerce adliyeden çıkarılmayan Hamit P. için Dersim-Merkez'den takviye çevik kuvvet bile getirildi. Gece saatlerinde adliyeden çıkarılmaya çalışılan tecavüzcü Hamit B.'nin adliye çıkışı sırasında kitlenin öfkesi doğruya ulaştı ve kitle Hamit B. 'yi linç etmek istedi. Bu sırada kafasına taş isabet eden Pertek İlçe Emniyet Müdürü **Nurettin Gezerel** yaralandı.



"Çocuk istismarcısı Hamit P. cezalandırılınsın"

Dersim: Korucu ve servis şoförü **Hamit Polat'**ın 11 yaşındaki S.A'ya tecavüz girişiminde bulunduğu ortaya çıkması sonucu Çarşamba günü tutuklanmıştı. Taşımali eğitimin yapıldığı köylerde servis şoförlerinin devletin koruculuğunu yapması köy halkını haklı olarak yeterince kaygılandırıyor. **Yeni Demokrat Kadın'**ın da içinde bulunduğu **Dersim Kadın Dayanışması**, 24 Ocak günü Dersim Belediye Konferans Salonu'nda gerçekleştirdiği basın toplantısı ile önce Mazgirt ardından Pertek ilçelerinde yaşanan çocuk istismarlarının sorumlularının yargılanması ve en ağır cezaları almaları için takipçi olacaklarını belirtti.

Amed'de yaşanan tacize karşı yaşasın kadın dayanışması!



AMED

Yanında staj gördüğü Avukat **Sedat Yurtdaş** tarafından YDK aktivisti arkadaşımızın sistematik tacize uğramasıyla teşhir kampanyasının bir adımı olarak 21 Ocak günü **Yeni Demokrat Kadın**, Sosyalist Kadın Meclisi, **Demokratik Özgür Kadın Hareketi**, Keskesor LGBTİ, **KESK Kadın Meclisi** ve Özgür Genç Kadın olarak bir basın toplantısı gerçekleştirdik.

Basın metnini okuyan YDK'lı **Gamze Gündüz** namus kavramının kadın bedeni üzerinden yarattığı toplumsal baskının kadını kirlenmiş ve suçlu hissettirdiğini, erkeğin ise bu yolla kadını iradesizleştirmeye çalıştığını, örgütlü kadınların dahi teşhir sürecinde bu kaygılardan uzak olmadığını belirtti. Yurtdaş'ın yurtsever, devrimci, demokrat

kamuoyu tarafından yakından bilinen siyasi kimliğe sahip bir kişi olmasıyla "iftira", "komplo" propagandası vb. söylemlerle karşılaştığımızı, yıllar öncesinden yollarını ayırdığı Kürt siyasal hareketin bedelleri üzerinden rant elde etmeye çalıştığını söyledi.

İZMİR

İzmir'de de çeşitli kadın ve LGBTİ kurumlarıyla görüşmeler gerçekleştirmeye başlayarak süreci örmeye çalıştık.

İmza talebi dışında süreci birlikte örmek, Sedat Yurtdaş şahsında böyle taciz meselelerinde "kadın beyanını esas" alan kadın kurumlarıyla ortak hareket etmek, süreci sahiplenmeyi tartışmak oldu amacımız. İzmir Barosu ve duyarlı, feminist pek çok avukat kadınlara ulaşmaya çalıştık. Özellikle bizim gibi YDK faali-

yeti yeni olan alanlar için hem bu görüşmeler hem kendi aramızda yürüttüğümüz tartışmalar bir öğrenme süreci oldu/olmaktadır. Kendi alanımızdan doğru süreci tartışmak ve daha kolektif olarak meseleye dair kafa yormak için geçtiğimiz Perşembe günü bir toplantı aldık.

Öncelikle burada bir türlü adım atamadığımız YDK faaliyetini biraz tartıştık, kolektif hareket edebilmenin önemi üzerine bir gündem aldık. Refleks eylemler yapmanın bizi hareketlendireceği, örneğin Gebze'de şiddete uğrayan YDK'lı kadınlar için hemen basın toplantısı, eylem koyamamanın bir çeşit **yabancılaşma** olduğu üzerine tartıştık. Ardından YDK'nın "Kadın beyanı esastır, aksini ispat yükümlülüğü erkeğe aittir" üzerine daha önce YDK'da çıkan bir yazıyı okuyup tartışma yürüttük.

Aynı gün kadın kurumlarına yaptığımız çağrıyla bir araya gelen kadınlarla bir toplantı aldık. Toplantıda daha geniş bir bileşenle taciz üzerine bir tartışma yürütmenin ihtiyacı olduğu üzerinde duruldu. Bu süreçlerin bizlere birlikte olmak dışında bir deneyim bırakması, bir karşılıklı öğrenme süreci olmasının önemli olduğu söylendi.

Göğün yarısı

Toplumsal cinsiyet eşitliği mücadelesinde önemli bir eşik: Yerel Seçimler 1

A) Mücadele dinamiklerimiz

Erkek egemen, heteroseksist devlet düzeni ve toplumsal yapı, kadın ve LGBTİ'leri toplum çemberinin dışına itmekte ve toplumsal yaşamdan soyutlamaktadır. Kadınların çalışma yaşamına katılımı, yasalarla engellenmeye çalışılmakta, kadın emeğini küçümseyen erkek egemen sömürü düzeni; çocuk, yaşlı ve hasta bakımı ile emek gücünün bakımı, korunması ve devamlılığını; kadın emeğini ücretsiz gasp edip, güvencesizliğe mahkum ederek sağlamaktadır.

Kadının toplumsal yaşamdan, çalışma hayatından dışlanması ayrımcılığın ve eşitsizliğin derinleşmesine neden olmaktadır. Bunun bir sonucu olarak kadını kendine ait ve kendini onun yaşamında söz sahibi gören erkek egemen zihniyetin kadına yönelik şiddeti de artmaktadır. Hemen her gün bıçaklanarak, silahla vurularak, parçalanarak, intihar adı altında ya da intihara sürüklenerek kadınlar katledilmekte; taciz, tecavüz, istismar hayatın her alanında kadını cendereye alan bir saldırı olmaktadır. Buna karşın kadın katilleri, tecavüzcüler, tacizciler; erkek yargı tarafından sırtları sıvazlanarak, ceza indirimleri yapılarak yeniden topluma salınmakta ve erkeklik kısırtılarak kadına hayat cehennem edilmeye çalışılmaktadır.

Toplumsal cinsiyet eşitsizliği, yalnızca yargı ve toplum değil, bizzat devlet eliyle de derinleştirilmekte ve devlet ağzından kadına yönelik şiddet pekiştirilmektedir. Özellikle geçtiğimiz yıl, Roboski cehenneminden kurtulmak isteyen Başbakan R. T. Erdoğan'ın "**Her kürtaj, bir Uludere'dir**" açıklamasının ardından başlayan furya ile devletin tüm kademelerinden irili-ufaklı kadın düşmanı açıklamalar yapılmış ve kadınların yıllardır verdikleri mücadele karşılığında elde ettiği haklar ellerinden alınmaya çalışılmıştır. Ancak buna karşı kadınların yanıtı sert olmuş, binlerce kadın sokaklara taşmıştır.

Aynı zamanda başta Rojava'da olmak üzere Kürdistan sokaklarında kadınlar kendi yaşam hakkına, kimliğine, özerkliğine sahip çıkmak için tüm cinsel saldırılara karşı örgütlenmiş ve savaşmıştır. Erkek egemen anlayışın hedefindeki LGBTİ'lerin de aynı şekilde yaşam hakları vahşice ellerinden alınmakta, LGBTİ'ler toplumsal yaşamın tüm alanlarının dışına itilmektedir. Cinsel kimlikleri nedeniyle iş verilmeyen, yoksulluğa mahkum edilen, kimliğini saklaması ya da en fazla evinin sınırları içerisinde yaşaması istenen LGBTİ'ler, aksi durumda nefret saldırılarına ve cinayetlerine mahkum edilmekte ve katilleri ceza dahi almamaktadır.

Kadınlar ve LGBTİ'ler; yaşam hakkına, bedenine, hayatına yönelik erkek egemen devlet, devlet kurumları ve toplum eliyle gerçekleştirilen bu saldırılar karşısında Gezi İsyanı ile birlikte sokaklara dökülmüş ve bu isyanı, toplumsal cinsiyet eşitsizliğine karşı bir ayaklanmaya çevirmiştir. Gaza karşı kırmızılı kadından gözünüzü çevirdiğiniz tüm direniş alanlarında dalgalanan gökkuşağı bayrağına, cinsiyetçi küfürlere karşı mücadeleye kadar simge haline gelen neredeyse bütün alanlarda toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin derinleşmesinden doğan isyanı görmek, yaşamak, omuz omuza olmak mümkündür.

Gezi İsyanı'nın fiili işgal günlerinin ardından sokağa çıkanlara karşı kini büyük olan devletin bu kinine bir de "erkeklik gururu" eklenmiş ve bu da direnişçi kadınlara devlet eliyle tacize dönüşmüştür. Ankara'da polis otosunda Eylem ve Ezgi'ye, Beşiktaş'ta halk otobüsünde Pınar'a, Kadıköy'de karakolda uğradığı tacize karşın "ahlaksız" ilan edilen Mine'ye, Şakran Hapishanesi'nde YDK aktivisti Elif Kaya'ya dönük devletin cinsel şiddeti, kadınları bir kez daha sokağa dökmüş ve daha önce çok az kesimin bildiği politik kadınlara dönük devletin cinsel işkencesini milyonların gözleri önüne sermiştir.

Artık evine dönmek istemeyen, tencere-tavasını protesto aracı haline getiren, devrimi televizyonlardan izlemek istemeyen Gezi ruhu, aynı zamanda eşitsizliğe, ayrımcılığa ve yok sayılmaya rağmen kadın ve LGBTİ'ler açısından bir eşik olmuştur. Bu eşğin en önemli izlerinden biri de kendi, sokağı, kenti, ülkesi, dünyası için söz söyleme ve yaşama geçirme hakkının farkına vardırın bilinç sıçramasıdır. İşte tam da bu noktada önümüzdeki yerel seçimler bu bilinç sıçramasını somutlaştırmak için bir adımdır.

CENEVRE-2: KÜRDÜ İNKAR, İÇ SAVAŞA DEVAM!

Kürtlere muhaliflerin çatısı altında sürece dahil olma dayatması kendi haklarını dillendirmemesini dayatmaktan başka bir anlama gelmemektedir. PYD, Kürt haklarının dillendirilmemesini ve kendi kimliklerinin yok sayılmasını gerekçe göstererek muhaliflere dahil olmadığını ilan etti.

Suriye’de süren iç savaşın “çözümü” için 22 Ocak’ta 39 ülkenin katılımıyla İsviçre’de Cenevre-2 görüşmeleri başlatıldı. Her ne kadar toplantının ismi Cenevre olsa da, görüşmeler Montreux’de gerçekleşti. Cenevre’de gerçekleşen saat fuarı bu önemli toplantıya bu şehrin kapılarını kapatmasına neden olmuş! Bu zorunlu mekan değişimi bile toplantının ne kadar önemli sonuçlar çıkarabileceğine dair potansiyeline bir işaretti. Belli ki Cenevre kent yönetimi, toplantının pek tarihi sonuçlar çıkaracağına inanmamış! Aksi takdirde tarihi bir çözüm ve barışın ev sahibi olma onurunu üstlenmekten geri kalmazdı!

Cenevre-2’ye katılımlar noktasında epey sorunlu bir süreç yaşandı. İran önce BM Genel Sekreteri tarafından davet edildi. Sonra Suudi Arabistan’ın (tali etken olarak da Suriye Ulusal Devrimci Koalisyonu’nun) güçlü itirazıyla bu davet geri çekildi. Böylece İran bu toplantıya katılmadı. Ama ne Suriye ne de Rusya bunu bir kriz meselesi yaptı.

Suriye Ulusal Devrimci Koalisyonu’nun (SUK) bu toplantıya katılım süreci de epey sancılı oldu. Hatta büyük bir kriz ve bölünme sonucu toplantıya katılım kararı alındı. Bu tartışmalar süresince 121 kişilik temsilciden 69 kişi parça parça istifa etti. Yani bileşenin büyük çoğunluğu bu sürece katılım meselesi tartışmasında SUK’tan ayrıldı. Ki katılma kararı ancak bu istifalar sonucu, son gün karara bağlandı. Zaten aksi bir karar, bu oluşumun tümüyle üstünün çizilmesiyle sonuçlanacaktı. Tümüyle üstünün çizilmesindenense parçalanmayı tercih ettikleri görülüyor.

Ordusuz komutan olan bu oluşum kuşkusuz göstermelikti. Ama son halıyla bu çıtanın da altına düştü, iş muhalif temsiliyet açısından tam bir parodiye dönüştü. Ki görüşmenin ilk gününde Suriye Dışişleri Bakanı ve temsilcisi Velid Muallim adeta bunları yok sayıp, Türkiye ve Körfez ülkelerini muhatap kabul edercesine hemen karşısında oturanlara “*terörü ihraç eden, ellerinde Suriyelilerin kanı olanlar*” diyerek hücum etti.

Türk egemenlerinin hamlesi: Batakılıkta çırpını!

Bunların yanında toplantıdan bir gün önce Anadolu Ajansı (devlet) patentli “*Dünyayı vicdana davet*” başlığı ile bir dosya TRT (devletin) canlı yayını aracılığıyla servise sunuldu. Üstelik her aleyhlerine gelişmede kullandıkları

ları “zamanlama manidar” yakıştırmalarını hiç umursamadan ve yine Gezi İsyanı’nı canlı yayımladığı için dış güç delili olarak gösterilen CNN ile ortak yayın yaparak bunu gerçekleştirdiler. Ancak o vahşi işkence ve ölüm görüntülerinin güç dengelerini etkilemede yok hükmünde olduğu kısa sürede açığa çıktı. Zira bu işkenceleri ve katliamları kimin yaptığına dair bir kanıt ortada yoktu. Yine soğukkanlı bir katil gibi Rusya Federasyonu Dışişleri Bakanı Lavrov “*unutmayın Suriye’de bir iç savaş var*” diyerek “*bunları Esat bile yapsa önemi yok, durumu değiştirmez*” diye tercüme edebileceğimiz bir şekilde meseleyi savuşturdu.

Bu hamle kuşkusuz TC’nin sadece Cenevre-2’ye yönelik bir kamuoyu çalışması değildir. Meselenin bir boyutu, son süreçte Antakya, Adana ve Mersin’de klik savaşının sonucu olarak suçüstü yakalanan MİT eşliğinde dolaylı ya da dolaysız şekilde El-Kaide’ye giden silah sevkiyatlarının açığa çıkmasıdır. Bu durum izahı zor olduğu kadar Cenevre’de karşısına çıkacak bir kozdu.

Bir yanıyla bu durumu dengeleme gayreti vardır. Esas sebep ise, Cenevre-2’de sonuç çıkmazsa uluslararası kamuoyu (yani emperyalistler) bu yaşananlara duyarsız kalamaz, hemen gönüllüler koalisyonu teşkil edilip gereği yapılmalı propagandası eşliğinde silahlı müdahale zemini yaratmaktır. Yani ısrarla ve kararlılıkla bir askeri saldırganlığa zemin hazırlama gayreti içindedirler. Türk egemenleri bunu sağlamak için elinden geleni ardına koymuyor. Adeta aklını ve dengesini yitirmiş bir meczup görüntüsü veriyor.

Türk egemen sınıflarının bu savaş çığırkanlığının gerçekleşmesinin ancak AB ve ABD emperyalizminin karar vermesiyle olacağı açıktır. Bu güçlerin de Rusya, Çin ve İran’a rağmen bu hamleyi yapmaları oldukça zor görünüyor. Bunun yanında rejim tümüyle yıkılsa bile bir dış müdahale ile yerine ikame edilecek ele tutulur bir seçenek yok. Bu durum emperyalistlerin elini bağlayan bir durum olsa da, burnunun ucunu göremeyen Tayyip için küçük bir ayrıntı! Zira “*Esat giderse kim gelecek?*” sorusundan sıkıldığını, “*kim gelirse gelsin, o gitsin de*” diyecek kadar efendilerine güven vermekten uzak bir vizyonsuzluk sergilemektedir. Ki emperyalistler açısından bir sorun da Tayyip’in bu durumudur. Bu sınırlı ve dar bakış

açısı bölgesel çaptaki emperyalist projenin selametini de tehlikeye düşürüyor ve Türkiye’nin rolünü oynamasına engel oluyor.

Kürtler tuzağa düşmedi!

Bu sürece katılım noktasında bir de Kürt temsilcilerin durumu vardır. Bu temsilcilere iki seçenek sunulmuştur. Ya muhaliflerin kanatları altında katılacaksınız ya da masada olmaya-caksınız. Türk egemen sınıflarının ve çapsız SUK’un “*ya yanımızda olursunuz ya da Esat delegasyonunda*” şeklindeki alaycı ifadeleri basına yansıdı. Bu aşğılık şovenistlerin dayatmasına Suriye Kürtleri Ulusal Meclisi (ENKS) icabet etmekten geri durmadı. Ancak PYD Kürtlerin ayrı bir taraf olarak katılması gerektiğini savunarak ve ısrarcı olarak sürece dâhil olmamayı tercih etti. Ki bu süreçte gerek Rus gerekse de ABD emperyalistlerinin Kürt meselesini masada konuşmaya pek niyetli olmadıkları açığa çıktı. PYD’nin taviz vermeyen tutumu nihayetinde Kürtlerin Cenevre-2’de esasen temsil edilmemesini doğurdu.

PYD’nin bu noktada aldığı tavrın ezilen ulus ve halkların mücadelesinde çok değerli bir yeri olduğu tarihe kaydedilmiştir. Bunun yanında politik süreci okumada ve olası gelişmeleri görme açısından da doğru bir hamle yapılmıştır. Kürtler bu konferansa katılmayarak ikinci bir Lozan yaşamışlardır. Zira Cenevre-2 bir Lozan olmayı “bile” becerememiştir!

PYD, Cenevre kozu kullanılarak bir oldubittile SUK’a angaje edilmeye çalışılmıştır. (Bu aklın sahiplerinin Türk egemen sınıfları olduğundan kuşku duymayacak kadar eminiz. Zira Kürt olacaksa da kimliğini bırakmalıdır bu zihniyete göre! Lozan’da yaptıkları da bu değil miydi? İsmet İnönü “*Türklerin ve Kürtlerin temsilcisiyiz*” diyerek Kürtlerin temsil hakkını alçakça çiğnemedi mi? O tarihsel refleks kuşkusuz bugün SUK’a katılım şartını da üretmiştir.)

Her geçen gün zayıflayan, basit bir maşa olma kabiliyeti bile gösteremeyen böyle bir oluşuma dahil olmak, ona kan taşımak ve doğal olarak sürecin aktörü olmaktan çıkmayı kabul etmek gibi sonuçlar yaratması işten bile değil. Bunun yanında emperyalist ve bölgesel güçlere kendi kaderini teslim etmek anlamına da gelecekti. Üstelik bu SUK denen kalibresiz örgüt hala Kürtlerin bir ulus ve haklarının olduğunu bile kabul etmezken! Kürtlere muhaliflerin çatısı altında sürece dahil

olma dayatması kendi haklarını dillendirmemesini dayatmaktan başka bir anlama gelmemektedir. PYD, ulusal haklarının dillendirilmemesini ve kendi kimliklerinin yok sayılmasını gerekçe göstererek muhaliflere dahil olmadığını ilan etti.

24 Aralık’ta PYD ve ENKS bir muhabakatla Cenevre-2’ye muhaliflerle birlikte katılmayı son tercih olarak ortaya koymuştu. Ancak gelişmelerin seyrinin bu tutumda bir değişime yol açtığı görülüyor. Bu değişimin hayırlı ve doğru temele oturduğu açıktır. **Birinci olarak;** Cenevre-2’nin durumda köklü bir değişim getirmeyeceği sürecin hemen öncesinde belirginleşmişti. **İkinci ve önemsenmesi gereken neden ise;** bu konferansa giderken muhaliflerin daha fazla kan kaybederek iyiden iyiye zayıf düşmüş olmasıdır. Kuşkusuz hem inkarcı ve şoven, hem emperyalizmin ve bölgesel güçlerin elinde bir oyuncak hem de zaten etki gücü zayıf olan ama daha da zayıflayan bir oluşuma iştirak etmek Kürtlerin daha büyük kayıplara uğramasına neden olacaktı. Alınan bu tavır, Kürt ulusal haklarının kazanılması mücadelesinde gelişmelerin seyri bakımından ve politik açıdan doğru ve ileri bir adım olmuştur. Konferansın doğuracağı sonuçlar da bu tavrı onaylayacaktır. Rojava Kürt ulusu ve çeşitli milliyetleri, Cenevre sürecine yanıtı ise Mahabat Cumhuriyeti’nin kuruluş yıl dönümüne denk getirerek Ciziri Kantonu’nun demokratik özerkliğini ilan ederek verdi. Kendi yönetimini bu şekilde ilan etmiş oldu. Bunun sembolik bir önemi var kuşkusuz.

Bu, kendi yol haritasını güçlü bir şekilde vurgulamanın bir ifadesidir. Bunun sürdürülebilmesi ve bir bütün Rojava’ya yayılması ise Suriye’deki gelişmelere ve güç dengelerine bağlıdır. Ancak Cenevre’nin fiiliyatta bırakalım geçiş hükümeti oluşturmasını bir ateşkes bile sağlamaya muktedir olamayacağı görünüyor. Karmaşanın ve savaşın şiddetlenmesi güçlü bir olasılıktır. Moral üstünlük ise Esat’tan yanadır. Oturumlarda dahi bu apaçık belli olmaktadır. Esat rejimi Cenevre’den kendine yeni bir meşruiyet zemini kazanarak çıkmaya yoğunlaşmıştır. “Terörle mücadele” adı altında askeri saldırganlığının kapsamını genişletip bir temizlik hareketine girerek yıl sonundaki seçimlerin gerçekleşmesini sağlama amacı güdebilir. Karşısında dağınık, parçalı, istikrarsız bir muhalif güç olması onun en büyük avantajı olmaktadır.

GEZİ İSYANI, SEÇİMİN BELİRLEYİCİSİ OLMALI!

Ülkenin siyasal gündemi yerel seçimlere bağlandı. Egemen sınıflar her seçim öncesi olduğu gibi bu seçim öncesinde de bildik yöntemlerle "rekabete" tutuştular. Bu rekabet sonucu bir önceki seçimden bu seçime kadar ne tür düzenbazlıklar çevirdiklerinin, nasıl rüşvetler aldıklarının, halkımızın alınterini emeğini kendi çevrelerine nasıl babalarının malı gibi peşkeş çektiklerinin en azından bir kısmını (devede kulak bile değil) delilleriyle, kanıtlarıyla görme fırsatımız oluyor. Sistemin bütününün bu ruhla şekillendiğini bilsek de, bu süreçte gözle görülür, kulakla duyulur, elle tutulur hale geliyor.

Bu seçimde iktidar kliğinin parçalanmasıyla birlikte benzer bir durum ortaya çıktı. Bu defa devletin savcı ve polislerinin sıkı çalışmasıyla AKP'nin yediği herzelerin, biriktirdiği dünyalıkların, rüşvetin, ihaleleri nasıl peşkeş çektiğinin, "İslam uleması"ndan fetvalar alarak gerçekleşen soygunların boyutunu gördük. Ki bu hamle, bu iktidar kliği içinde uzun süredir yaşanan gerginliğin, biriken enerjinin doludizgin serbest kalmasını getirdi. Seçimlere bu defa daha sert bir siyasal ortamda ve gerginlikler içinde girilmesine vesile oldu. Eğer Tayyip'in "seçim boyunca daha çok hamle yapılacak, çok şeyler olacak" sözüne inanırsak, sürecin henüz bitmediğini söyleyebiliriz. Yaptıkları soygunun boyutunu ve karşı tarafın bunları zulusunda beklettiğini bildiği için böyle ön almaya çalıştığını düşünmemek için bir neden yok.

Egemenler cephesindeki bu kapişma devrimci, demokrat ve ilericilerin seçim çalışmalarına güçlü bir zemin sunacaktır. Teshirin daha etkin yapılmasını sağlamasının yanında, özellikle AKP-Gülen Cemaatini tek, homojen bir yapı olarak gören siyasal algının paramparça olduğu bir siyasal atmosfer de oluşturdu. Yine yaşanan yeni gelişmeler yeni ittifakların, her bir egemen klikte yeni siyasi söylemlerin oluşmasına vesile oldu. Her kliğin yıllardır yaşama geçirdiği siyasi propagandadan çark edip başka argümanlar ve dil tutturması kitlelerin duyarsız kalamayacağı bir tutarsızlık dağı yarattı.

Kitlelerin kararsızlığı, algıları egemenler aleyhine olgunlaşıyor, gelişiyor!

Bu siyasal atmosferin sonuçları ve avantajları nelerdir?

1) Bu durum geniş kitlelerin düne kadar kararlı ve istikrarlı bir şekilde saflaşmış ve bir siyasi anlayışa bağlanmış halini parçalamıştır. Geniş kitlelerde hızla gelişen ve olgunlaşan bir sorgulama, şüphe ve kararsızlık hali yaratmıştır. Bu durum istisnasız bütün toplum kesimleri için geçerli bir durumdur. Kitlelerin kafa karışıklığı, şüphe ve karar-

sızlık hali, devrimci propagandaya daha açık hale gelmesini sağlar.

2) Yaşanan savaş hali AKP'nin Kemalist ulusalcılara yönelik barış çubuğu uzatmasını getirmiştir. Gülen Cemaatine yönelik bu kesimlerdeki öfke ve kızgınlığa yaslanarak bu cephede bir kafa karışıklığı yaratmaya çalışmaktadır. Bir nevi esnek, zımni bir ittifak kurarak Gülen Cemaatine karşı yapacağı hamlelere yeni toplumsal destek meşruiyeti katmaya çalışmaktadır. Bu, önceki döneme göre büyük bir tutarsızlık durumuna da kaçınılmaz olarak zemin

Bu durum karşısında yapılması gereken; esasen ideolojik mücadele yürütmektir. Bu sorunların varlığı HDK/P'yi ele alış anlayışımızın üstünü örtecek nitelikte ve boyutta değildir. Bu oluşumla ilişkilenecek Kürt ulusal sorunu karşısında demokratik görevlerimizi (yani bize ait olan, bizim yapmamız gereken görevlerimizi) Ulusal Hareketle ittifak halinde gerçekleştirme ve ilerletme şeklindedir.

sunmaktadır. Bu, AKP etrafında kenetlenmiş kitlelerde kuşkusuz bir sorgulama ve kararsızlık yaratmaktadır.

3) Benzer bir tutarsızlık ise CHP'de yaşanmaktadır. Yaşanan savaş durumundan, yelkenlerini doldurarak çıkmayı ummaktadır. Yelkeni dolduracak rüzgar olarak ise devlet ve toplum içinde azımsanmayacak bir karşılığı olan, güç ve olanaklara sahip Gülen Cemaati olmaktadır. Savaşın boyutu arttıkça CHP ve Gülen Cemaati arasında yakınlaşma daha belirgin hale gelmektedir. Özellikle yerel ölçekte ittifaklarda kararlaştırmış bir hal vardır. Bu durum CHP'yi destekleyen toplumsal kesimlerde, zaten bu partiye AKP'yi dengelemesi arzusu ile zorunluluktan verilen desteği daha güçlü sorgular hale getirmektedir. Ayrıca Ankara, Antakya gibi yerlerde gösterilen adayların tescilli faşist olması ve İstanbul adayının da "her devrin adamı", "usta hırsız", "Tayyip'in sosyal demokrat versiyonu" olduğu algısı CHP tabanını kararsızlığa daha fazla itmektir.

4) Gezi İsyanı belli toplum kesimlerinde AKP'ye yönelik öfke ve nefreti artırırken, belli kesimleri de bu partinin gerici söylemlerinin etkisi altında, onun etrafında kenetledi. AKP karşıtlığı ve öfkesi "ne olursa olsun bunlar gitsin. Yerine kim gelirse gelsin" eğilimini baskın hale getirdi. Bu durum kitlelerin gönülsüz bir şekilde de olsa CHP etrafında kenetlenmesi eğilimine yol açtı. Ancak AKP içindeki koalisyonun tam ve açık bir şekilde çatlaması ve bunun yarattığı siyasal sonuçlar, bu eğilimi de kararsız hale getirmiş, belli oranda parçalamıştır.

Benzer durum AKP etrafında kenetlenen kitleler için de söz konusudur. Gezi İsyanı'nın yarattığı enerji ve umut

tam da bu siyasal iklimde gerçek rotasına kavuşma ve bu kalkışmanın ruhunu daha geniş kesimlere anlatma ve ikna etme zemini yaratmıştır. CHP'nin Gezi İsyanı'nı sahiplenen pozisyonu yerel seçim stratejisi ve adaylarıyla berhava olmuştur. Yine bu harekete düşmanlaşan belli kesimlerde oluşmuş algılar ve kararlaştırma hali, yerini kararsızlık ve sorgulamaya bırakmıştır.

Bir bütün olarak geniş kitlelerin algılarında ve eğilimindeki bu dağılma, kararsızlık hali güçlü bir şekilde seçim sürecine, sonuçlara etki etmese bile yan-

siyacaktır. Devrimci görev bu kararsızlığı derinleştirmek, boyutlandırmak ve belirlenen seçim politikası doğrultusunda kararlılıkla hareket etmektir.

Devrimci demokrat, yurtsever cephe de bu siyasal atmosferden etkilenmiştir!

Bu siyasal atmosfer kuşkusuz devrimci, demokrat, yurtsever cephede de belli yeni sonuçlar doğurmuştur. Kürt Ulusal Hareketi'nin Gezi İsyanı'nda "çözüm sürecinin" selameti adına bu kalkışmaya yeterli ilgiyi göstermemesi, son siyasal süreçte yine benzer kaygıyla AKP'nin söylemlerine uyumlu "paralel devlet", "darbe", "çözüm süreci hedefleniyor" gibi yaklaşımlarla tutum geliştirmesi, aynı süreçte paralel devletin bir kolunun da "Ermeni, Rum, Yahudi lobileri" olduğu tespitleri özellikle HDK/P cephesinde güvensizlikleri besleyen, belli kararsızlıklara zemin sunan bir durum yaratmıştır. Bu durum seçim politikalarına ve çalışmalarına da yansıma potansiyeli taşımaktadır.

HDK/P'nin esas gövdesinin ve çekirdeğinin ulusal hareket olduğunu düşündüğümüzde onun gelişmelere karşı alacağı tavır HDK/P'yi de dolaysız olarak bağlayacaktır, kitlelerde böyle algılanacaktır. Kuşkusuz özellikle ileri ve hedef kitleler nezdinde de bir sorgulama olacaktır. Bu durum seçim çalışmalarında HDK/P ekseninde yürütülecek devrimci çalışmayı ve devrimci görevleri de zorlayacaktır. Bunun bizim açımızdan bir kafa karışıklığı yaratacak içeriğe sahip olmadığı, olmaması içermemesi gerektiği kavranmalıdır.

Bu durum karşısında yapılması gereken; esasen ideolojik mücadele yürütmektir. Bu sorunların varlığı HDK/P'yi ele alış anlayışımızın üstünü

örtecek nitelikte ve boyutta değildir. Bu oluşumla ilişkilenecek Kürt ulusal sorunu karşısında demokratik görevlerimizi (yani bize ait olan, bizim yapmamız gereken görevlerimizi) Ulusal Hareketle ittifak halinde gerçekleştirme ve ilerletme şeklindedir. Bu aynı zamanda Ulusal Hareketin genel toplumsal gelişmelere karşı tutumundaki hatalarına karşı mücadeleye görevine güçlü bir tesir işlevi de görecektir.

Diğer bir ifadeyle dışarıdan/uzaktan bir duruşla, yakından/birlikte yürürken yapılan eleştirilerin etkisinin farklı olacağı kabul edilmelidir. Ki Ulusal Hareket gerek Gezi İsyanı'ndaki gerekse de "Ermeni, Rum, Yahudi lobileri" meselesindeki tavrını masaya yatırma ihtiyacı duymuş, belli düzeltmeler yapmaya çalışarak özeleştirel tutum almıştır. Bunun dışında HDK/P bizim açımızdan, Başta Kürt halkı olmak üzere çeşitli milletlere, kendini bu örgütlenmede ifade eden her türden örgütlenmeye ve bireye karşı kendimizi ifade etme ve doğru olanı anlatma olanağı sağlayan önemli bir platformdur.

Yine ezen ulus halkının devrimci görevlerine sarılmasında ezen ulus şovenizminin prangalarından kurtulmasının büyük bir etkisi olduğunu görerek bu oluşumu ele aldığımız unutulmasın. Kürt Ulusal Hareketiyle ortak hareket etmek ezen ulus halkının gerici, şoven etkiye karşı Kürt ulusunun haklı mücadelesine meşruiyet katacaktır. Unutmayalım **Demokratik Halk Devriminin en önemli görevlerinden birisi ezen ulus şovenizminin halk içindeki etkisini ortadan kaldırmaktır.** Zira "başka bir ulusu ezen ulus özgür olamaz" şiarı ulusal sorunda temel şiarlarımızdan biridir.

Bu görev Kürt ulusunun "özgürce ayrılma hakkının" meşruluğunu ezen ulus halkına ısrarla anlatmakla mümkündür. Bu görev çok katmanlı, çeşitli, zengin biçimlerle ve taktiklerle yaşam bulmak zorundadır. HDK/P de bu süreçte bu görevi gerçekleştirmede bir olanak ve araçtır.

Sonuç olarak seçim sürecinin oluşturduğu siyasal atmosfer her cephede ve kitleler nezdinde belli kararsızlıklara, kafa karışıklığına ve eksen kaymalarına neden olmuştur. Bizim devrimci görevimizin bir yanı kendi ittifaklarımız noktasında kararlılığımızı pekiştirecek ideolojik mücadeleyi yürütmektir. Ancak esas görevimiz kitlelerin bahsettiğimiz kararsızlaştığı, algıların dağıldığı, eğilimlerin yeni arayışlara girdiği bu koşullarda, egemen güçler aleyhine bu kararsızlığı ve kopuş eğilimini derinleştirmektir. Yine kitleleri devrimci propagandayla seçimlerde tercih olarak HDK/P ekseninde seferber etmek, bir seçenek olarak somutlamak çalışmalarını daha canlı ve etkin kılacaktır.

İngiltere’de saldırılara karşı mücadele çağrısı



Londra: 18 Şubat Cumartesi günü İngiltere’de faaliyet yürüten birçok Türkiyeli demokratik kitle örgütü ve derneklerin ortak mücadele platformu olan **Britanya Demokratik Güç Birliği Platformu** tarafından Kırksraklılar Dayanışma Merkezi’nde bir basın toplantısı gerçekleştirildi.

Platform adına okunan basın açıklamasında, Türkiyeli toplumun İngiltere’de yaşamış olduğu göçmenlikten kaynaklı sorunlara, özellikle de çeteleşme ve yozlaşmaya karşı mücadele için **“Gençlik Gelecektir, Geleceğimize Sahip Çıkalım Platformu”**nun kurulmasından bu yana yapılan çalışmalara ve bu platformun devamı olan Britanya Demokratik Güç Birliği Platformu’nu doğuran koşullara değinildi.

Ayrıca geçen yıl Ocak ayında Paris’te katledilen **Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez’in** katledilişinin 1. yıldönümü vesilesiyle düzenlenen yürüyüşe katılmak için Paris’e giden birçok yurtseverin sınırda İngiliz polisinin insanlık dışı uygulamalarına maruz kaldığı ifade edildi. Devletin bu tavrını ve polislerin birçok çete ve uyuşturucu tacirine göz yummasını protesto etmek için yapılacak eyleme çağrı da bulunuldu.

“Tehlikeli Bölge”de yürüyüş

Hamburg’da Almanya hükümetinin “tehlikeli bölge” ilanı ile gerçekleştirildiği saldırılar protesto edildi. 18 Ocak günü çok sayıda devrimci, demokratik kurumun organize ettiği yürüyüşe ATİF de katıldı. Binlerce kişinin katıldığı yürüyüş oldukça coşkulu ve öfke doluydu.

Feldstr. U/Bahn tren istasyonu önünde başlayan yürüyüşte, “tehlikeli bölge” ilan edilen semtlerin sokaklarından geçilerek Rote Flora Alternatif Kültür Merkezi önüne gidildi ve orandan da bir gece ansızın boşaltılan Esso Evleri’nin bulunduğu Reperbann’da son buldu. Yürüyüş boyunca **“Herkesin barınma hakkı, hiç kimse illegal değildir”, “Rote Flora kalacak”, “Tehlikeli bölge uygulamasına son”** gibi pankartlar taşındı. Ayrıca Türkiye’deki Gezi İsyanı’na da değinilen açıklamalar yapıldı ve enternasyonal sloganlar atıldı.

(Hamburg’dan bir ÖG okuru)

Emperyalist politikaların ürünü olarak gıda krizi

Emperyalizmin Ortadoğu’ya dönük politikaları ve bölgesel çapta gelişim gösteren halk isyanları ile Ortadoğu ticaret ağında belki farkına varılmayan bir dizi kriz gelişim göstermektedir. Birçok stratejik planı etkileyecek olan bu krizin adı **gıda krizidir**.

Gıdada sürdürülebilir **öz-yeterlilik**, Körfez İşbirliği Konseyi (KİK) ülkeleri (Bahreyn, Kuveyt, Umman, Katar, Suudi Arabistan ve birleşik Arap Emirlikleri) için erişilebilir bir durum değildir. Bu ülkeler içindeki gıda üretimi ülke ihtiyacının çok küçük bir bölümünü karşılamaktadır. Bu durum, ülkenin su kullanımını da tehlikeye sokmaktadır. Pek doğaldır ki, bu ülkelerin gıda ihtiyacı ithalata dayanmaktadır ve insani yaşamda olmazsa olmaz olan gıdada dışa bağımlılık dış politikayı etkileyen ve şekillendiren bir yapıya sahiptir.

KİK’in gıda güvenliği, uluslararası ticaret üzerine temellenmekte ve fiyat ve arz riskine maruz ülkeleri dışarıda bırakmaktadır. 2011 yılında Ortadoğu’da başlayan halk isyanları, Mısır ve Suriye’de devam eden istikrarsızlık ve İran’ın Hürmüz Boğazı’nı kapatma doğrultusundaki tehditleri ve uluslararası gıda fiyatlarında yaşanan artış bu riskleri daha da belirginleştirmektedir.

Belirttiğimiz üzere, KİK üyesi ülkelerin gıda güvenliği neredeyse tamamen uluslararası ticarete dayanmaktadır. İthalatlar neredeyse gıda tüketiminin yüzde 80-90’ını karşılamaktadır. Bundan kaynaklı KİK ülkelerine kimi zaman ticaret yaptırımları uygulanmaktadır. Ticaret yaptırımlarının algılanan riski Petrol İhraç Eden Ülkeler Örgütü OPEC ülkeleri-

ne karşı 1973 petrol krizinin ardından yaşanan gıda ambargosu tehdidinden sonra Körfez’deki gıda siyaseti değişmeye başladı. Halihazırda KİK içinde ekonomik çeşitlenme noksanlığı bulunmaktadır. Bu da, gıda ithalatının petrol üzerinden sağlanması gibi bir durumu karşımıza çıkarmaktadır. Bu durum gıda ve petrol arasındaki ticarete bir bozulma veya rezervlerin tükenmesi karşısında ülkeleri kırılğan yapmaktadır. Bu durum karşısında ülkeler, ticaret temelli stratejilerini yeniden değerlendirmektedir.

KİK’te gıda güvenliği



KİK devletleri, mahsul üretimi karşısında rekabetçi bir yapıya sahip değildir. Yüksek sıcaklıklar birçok mahsulü sınırlandırmaktadır. Yıllık 50-250 mm arasında yağmur düşüşü ise, yağmurlarla beslenen hububat üretimi için gereken düzeyin oldukça altındadır.

Yenilenebilir taze su kaynakları dünyanın en düşük düzeyleri arasındadır. Toprak kırığıdır ve Arap Yarımadası’ndaki arazilerin % 95’i çölleşme tehlikesi ile karşı karşıyadır. Bu durum ise KİK ülkelerini ticaret bağımlı kılmakta ve iki temel riske maruz bırakmaktadır: Gıda ithalatıyla bağlantılı olarak arz riski; gıda ithalatlarının mali karşılanabilirliğine göre fiyat riski.

Jeopolitik ve coğrafi konumu nedeniyle KİK ülkelerinin gıda riski ciddi bir endişeyi de beraberinde getirmektedir. Birinci Petro fiyat şoklarına yanıt olarak OPEC ülkelerine karşı ABD gıda ambargosu tehdidinde bulunmaktadır. Özellikle Suriye, Libya ve Mısır’a dönük ticari yönelimlerin zayıflaması ile KİK ülkeleri ciddi bir gıda krizi ile karşı karşıyadır.

İran hükümeti Hürmüz Boğazı’nı kapatma konusunda adımlar atmaktadır. Bu durum KİK ülkelerinin petrol ve doğalgaz ihracatında ciddi sıkıntılar yaratmaktadır. Öyle ki bu durum bir yandan İran’a dönük yaklaşımları da belirlemektedir. Özellikle Basra Körfezi üzerinden ihraç edilen petrolün yüzde 88’i Asya, Avrupa ve ABD’ye gelmektedir. İran’ın KİK ülkelerini petrol ihracatını engelleme yönlü adımları nedeniyle şimdiden petrol ve doğalgaz ihracatında sınırlamaya gidilmiştir. Basra Körfezi’ne bağımlı ülkeler Bahreyn, Kuveyt, Katar ve Birleşik Arap Emirlikleri’nde bu sınırlama gıda finansmanı anlamında da bir krizi ifade etmektedir.

KİK ülkelerinin çevresinde aksama ve kırılma karşısında kırılğan olan bir dizi deniz dargeçidi de bulunmaktadır. Bugün neredeyse bütün gıda ithalatları buralardan doğru yapılmaktadır. Mısır’da yaşanan darbe, Süveyş Kanalı üzerinden yapılan ithalatın arz riskini azaltmıştır. En dikkat çekici nokta ise MENE olarak ifade edilen Ortadoğu ve Kuzey Afrika bölgelerinde yaşanması ihtimal halk isyanlarıdır. Sömürü politikalarına karşı ayağa kalkan halk kitleleri emperyalizmin ticaret ağına büyük darbe indirecektir. Emperyalist politikalar nedeniyle bölgesel bir ambargo ile yakın tarihte karşı karşıyayız. Birçok araştırmacı 10 yıl içinde bir gıda ambargosundan bahsetmektedir. Bu ambargolar emperyalist ekonomi politikaların bir krizini ifade etmektedir. Yaptırımlar halk kitlelerinin çelişkilerini perçinleyecek bir mahiyete sahip olmaktadır. Bu perçinlenme köhnemiş hakim sınıf saltanatlarının yıkılacağı kudrete sahiptir.

Polis şiddetine ve Duggan kararına protesto

Londra: Londra’da eğitim gören 500’e yakın öğrenci, 22 Ocak günü polislin öğrencilere uyguladığı şiddete ve eğitim alanında uygulanan kesintilere karşı korsan yürüyüş yaptı. **Londra Üniversitesi Sendikası** önünde öğrenciler, Aralık ayında üniversiteyi işgal eden öğrencilere uygulanan polis şiddetini protesto etmek için buluştu. Üniversite çalışanlarının emeklilik hakları için öğrenciler, 5 gün boyunca üniversite kampüsünü işgal etmişlerdi.



Eylemde ayrıca 2011 yılında polis tarafından silahsız olmasına karşın vurularak öldürülen siyahi genç **Mark Duggan** için de adalet isteyen öğrenciler **“Duggan’ın katili polis”** sloganları atarak Holborn Polis Karakolu önüne ardından da polisi haklı bulan Royal Courts of Justice Mahkemesi’nin önüne, yürüyerek Mark Duggan şahsında gözaltında kaybedilenleri anarak polisleri protesto etti. **Yeni Demokratik Gençlik**’in de katıldığı yürüyüş mahkemenin önünde sonlandırıldı.

UZAĞI HEDEFLE AMA İŞE YAKINDAN BAŞLA!

Devrimci demokratik kadın hareketinin gelişme, kadının mücadele içinde yer alma düzeyi, mücadelenin gelişmişliği ile yakından ilgilidir veya tersi, mücadelenin gelişmişliği kadının mücadele içindeki durumuyla ilgilidir.

Kadının, erkek egemen düşünce dünyasına-yaşamına dair "aykırı" her hareketi genel olarak karşı cinste "olumsuz" karşılanmakta, "olumsuz" bir karşılık bulmaktadır. Erkeklerin (toplumdaki her bireyin) düşünce dünyası-yaşamı egemen sistemin gerici özellikleriyle sakatlanmış, tahrip edilmiş, eğitilmiş durumdadır. Kadının da benzer etkilere maruz kaldığını biliyoruz, ama sistem erkeğe, kadın karşısında avantajlı-ayrıcılıklı bir statü yaratmıştır ve bu korunmaktadır. Erkek, bu pozisyonunu, onu kadınla ilişkisinde ayrıcalıklı kılan statüsünü koruma, devam ettirme eğiliminde hareket etmeye koşullan(dırıl)mıştır!

Bu ilişki her an, her gün kendini yenden üreten üretim ilişkileri temelinde maddi bir zemine sahiptir. Bu maddi zemin yıkılmadıkça bahsi edilen ilişkinin çeşitli şekillerde, düzeyde varlığını koruması kaçınılmazdır.

Devrimci mücadele içinde yer almak bu yaşam biçimine, düşünce dünyasına bir etkide bulunmaktadır. Ama bu, erkeğin tamamen sorunsuz hale gelip bu özelliklerden hemen kopacağı anlamına gelmez. **Devrimci mücadele kişiyi eğitir, gerici değer yargılarını ve özelliklerini yavaş yavaş çözer, değiştirir-dönüştürür, devrimci özelliklerin hakim hale gelmesi için bir çabaya sevk eder.**

Yine de devrimci birey ve kurumlar, sürekli olarak, egemen sistemin-toplumun gerici özelliklerinin maddi-manevi saldırısı altında olmalarından dolayı yaşamlarında bu özelliklerin kendini yenden üretmesi her zaman bir sorun olarak varlığını korur. Onun için gerek kurumların, gerekse de bireylerinin sorun karşısında sadece doğru bir politika, teori belirlemekle kendini sınırlamayıp pratikte bu politikanın ete-kemiğe bürünmesini sağlayacak özgün örgütlenmeler de geliştirerek hareket etmesi önemli.

Burada parça-bütün ilişkisinden söz etmek gerekir. **Parça bütünü, bütün de**

parçayı etkiler, değiştirir ilerletir veya geriletir. Kendini mensubu olduğu, safalarında bulunduğu örgütlenmenin eksikliklerinden-yanlışlarından soyutlayan, bunları kendi kusuru değil "toplamın kusuru" olarak gören yaklaşımlar doğal olarak o "kusurun" giderilmesi konusunda yeterli bir kafa yorma, çaba içine girmekten kendini alıkoyar.

Sorunu kendi sorunu olarak sahiplenmeyen, hissetmeyen bir yaklaşım, çözümünü de başka yere havale etmeyi getirir.

Kolektifin her konuda olduğu gibi kadının mücadeledeki yeri ve örgütlenmesi konusunda da teorik anlamdaki doğru siyasetinin, pratikte ete-kemiğe büründürülmediği sürece etkisini göstermesi beklenemez. Onu, pratikte ete-kemiğe büründürerek o doğrultuda özgün taktik ve örgütlenme araçlarının yaratılmasını-geliştirilmesini sağlayacak olan yine o örgütlenmenin bireyleridir. Sadece örgütlü kadınlarla değil yaşamın her alanında kadınlarla ilişkilerinin durumu, bu politikanın ne kadar kavrandığının bir göstergesidir.

Toplumsal yaşam içinde sistemin maddi-manevi ilişkilerini her an, her gün yeniden üreten en sağlam, en sıkı halka ailedir, ama eğer doğru ele alınarak hareket edilirse aynı zamanda en zayıf halkadır da. **Sistem kendini aileden üretiyor, örgütlüyorsa, biz de onu yıkmaya işine, aileden örgütlenerek, en güçlü toplumsal dayanağı olan bu halkadan başlamalıyız.**

Bir erkek devrimcinin kadına, kadın konusuna yaklaşımının önemli göstergelerinden biri ailesindeki kadınlarla ilişkileridir. Ailesi dışındaki kadınlarla ilişkileri "iyi-olumlu" olan birinin ailesindeki kadınlarla ilişkilerinin **tersi bir pozisyonda** bulunması orada **bir sorun** olduğuna işaret eder. O nedenle her şeyden önce bunu gözden geçirip duruma göre müdahale gerçekleştirilmeli, kısaca işe kendimizden başlamalıyız.

En yakınımızdakilerle ama özellikle de kadınlarla ilişkiyi devrimcileştirebildiğimiz oranda mücadeleyle ilişkimiz o oranda güçlenir-gelişir.

Mevcut geri ilişkiyi korumak, sadece kadının değil erkeğin de ilerlemesinin önündeki engeldir. Çünkü bu ilişkinin kadının olduğu gibi erkeğin yaşamında da belirleyici bir yeri vardır. Kendini ileri temelde üretmeyen her ilişki, geri temelde bir ilişki üretip var olan çelişkiyi pekiştiriyor demektir.

Beşler, bu konudaki yaklaşımımızı sorgulayarak sorunlu yönleri gidermek için daha fazla çaba (her anlamda) harcamamız gerektiğini bir kez daha göstermiştir.

Kadının mücadele içindeki yeri ve önemini Beşler'in mücadele pratiğinden gördük. Kadının mücadele ile ilişkisi o mücadeleyi geliştiren ve çok daha geniş etkilere yol açan bir işleve sahiptir.

Kadın kitleleri ile ilişkiyi sıradanlıktan kurtarıp devrimci bir tarza büründürmeyi başarmak **Sefagül, Nurşen, Gülizar, Deriya** ve **Fatma**'dan boşalan mücadele safalarını güçlendirmek demektir. Ve bu, devrim için, kadının ve erkeğin kurtuluşu için gerekli ve zorunludur.

Hayatın her sloganında Beşler'in çoğalmasına ihtiyacımız var, bunun için de çok uzağa gitmeye gerek yok. Hedefe ulaşmak için işe kendimizden, en yakınımızdan başlatalım!



KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Selahattin Doğan: 1954 yılında Sinop Erfelek'e bağlı Sarıboğa köyünde dünyaya gelen Selahattin Doğan, yoksulluktan dolayı ancak ilkökulu bitirebildi. İstanbul'da inşaatlarda ve fabrikalarda işçilik yaptı. O süreçte Proletarya Partisi ile tanışarak örgütlü mücadeleye katıldı. İstanbul bölgesinde faaliyet yürüten Doğan, birçok askeri eyleme imzasını atmıştır.

Süleyman Cihan ile önceden tespit ettiği randevu için Bahçelievler Haznedar'a gider. Tesadüfen o bölgede başka bir devrimci örgüt banka kamulaştırması eylemi yapmıştır. Bu eylemden haberi olmayan Doğan, aniden çevresinin polislerce kuşatıldığını ve arama yapılacağını fark ederek bölgeden uzaklaşmaya çalışır. Durumu fark eden polis, arkasından ateş açar. Çıkan çatışmada Doğan ayağından yaralanır. Yaralı olarak 5 Ocak 1978'de düşmanın eline geçer. Yapılan tüm işkencelere rağmen hiçbir şey elde edemeyen işkenceciler onu 2 Şubat 1978'de katlederler.

Yunus Koç: Karşılı olan Yunus Koç, Proletarya Partisi saflarında mücadele yürütürken 2 Şubat 1979'da Arda han Ölçek köyünde jandarmalar tarafından katledildi.

Mehmet Düzen: 5 Şubat 1961'de Dersim Ovacık'a bağlı Çöğürlük köyünde dünyaya geldi. Gençlik yıllarında devrimcilerin etkisiyle politikleşti. İbrahim Kaypakkaya'nın ideolojik siyasi hattını benimsedi. 12 Eylül AFC'sinin işbaşına gelmesinden kısa bir süre sonra aranır duruma geldi. Bu süreçte profesyonel gerilla faaliyetine katıldı.

Düzen'in içinde bulunduğu gerilla birliği, Mazgirt'in Örs köyünde bulunduğu sırada bir ihbar sonucu basılır. Gerilla birliği köyden çekilir. Ancak köyden uzaklaştıktan sonra başka bir grup asker ile karşılaşır. Havanın sisli olmasından kaynaklı çok geç fark edilir. Çatışarak geri çekilen birlik iki düşman gücünün arasında kalır. Çıkan çatışmada Mehmet Düzen şehit düşer.

İzmir'de Ocak ayı etkinliği

Ocak ayının son haftası vesilesiyle İzmir'de bir etkinlik yapıldı. Etkinliğe başlamadan önce Partizan kitlesi bir dakikalık saygı duruşunda bulundu. Ardından Partizan adına bir konuşma yapıldı. Konuşmacı, Ocak ayının son haftasında yapılan etkinliğin önemine vurgu yaptı. Devrim mücadelesinde paya biçilmez değerler bırakan yoldaşların örgüte bağlılığından, kararlı duruşlarından öğrenmek gerektiğini belirtti. Yapılan konu-



şmanın ardından etkinlik şiir dinletisi ve bir sinevizyon gösterisi ile devam etti. Sinevizyon gösterisinin ardından kitle "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya", "Beşler yaşıyor, kavga sürüyor" vb. sloganlar attı. Daha sonra söylenen coşkulu türkü ve marşların ardından etkinlik sona erdi.

Sarıgazi'de Ali Haydar anması

İstanbul/Sarıgazi: Sarıgazi Munzur Kültür Derneği'nde 24 Ocak Cuma günü bundan 41 yıl önce hain bir pusuda katledilen **Ali Haydar Yıldız** ve tüm devrim şehitleri anıldı. Önce saygı duruşuyla başladı anma ve türkülerle anıldı halkının uzun, ince boylu, kıvrıkcık saçlı, yiğit çocuğu...

Yapılan konuşmada; "*Düşmana korku salan halka ve devrime olan inancını, saygısını asla yitirmemiş komünist bir kimliğe sahip olan Ali Haydar Yıldız'ın yoldaşları olarak şunu bir kez daha vurgulamak istiyoruz ki; biz bir gider, bin geliriz. Yoldaşlarımızdan devraldığımız kızıl bayrağı dağların doruklarında dalgalandırana kadar mücadelemiz devam edecektir. Selam olsun komünist önder İbrahim Kaypakkaya'ya ve onun ardıllarına*" denildi. Konuşmanın ardından anma şiirler ve türkülerle devam etti.



H. Merkezi: Yerel seçim maratonunun başladığı bugünlerde HDP'den İstanbul Büyükşehir Belediye Eşbaşkan Adayı **Pinar Aydınlar**'la adaylığı ve yerel yönetimler üzerine gerçekleştirdiğimiz röportajımızı paylaşıyoruz.

- Herkesin aklındaki ilk soruyla başlayalım: Neden HDP'den aday oldunuz?

P. Aydınlar: Yaşadığımız sürece baktığımızda, işçi katliamlarının en üst seviyede olduğu, kadın cinayetlerinin teşvik edildiği, siyasi tutsakların saldırıya uğradığı, ırkçı gerici anlayışların türediği bir dönemden geçiyoruz. Ayrıca bu süreç bu bahsini ettiğimiz saldırılara karşı bir başkaldırı sürecidir. Bunu Gezi İsyanı'nda gördük.

Bugün iktidarda AKP olmasının bizim için bir farkı yoktur. Düzen partilerinin hepsini biz aynı yerde görüyoruz. Bunların isminin değişmesinin bir önemi yoktur. Ama bugün halkına zulmeden ve ciddi oranda da bir oy potansiyeli olan AKP hükümetine karşı mücadele etmemiz gerekiyor. AKP'ye çanak tutanlara karşı da böyle bir zorunluluğumuz var. Buradan bakınca, HDP'de olma sebebim, HDP'nin bu sistem partileri içerisinde yer alması, tavrını net belirleyişi ve bileşeni olan devrimcilerin, demokratların, ilericilerin, yurtseverlerin inisiyatifleriyle oluşmasıdır. Bu nedenlerden dolayı HDP'yi sahipleniyorum ve adaylığımı HDP üzerinden açıklamaktan gurur duyuyorum.

“Herkes kendi tarihini yazıyor”

- Sosyal medya üzerinden adaylığınız üzerine çeşitli tartışmalar sürüyor. Bu konu hakkında bir şeyler söylemek ister misiniz?

- Bu süreçte sosyal medya üzerinden ciddi saldırılara maruz kalıyorum. Bunu yapanların büyük çoğunluğunu CHP'liler oluşturuyor. AKP'nin dayattığı şeriat kaygısıyla hareket ediyor birçoğu ancak ben bu saldırıların sistematik ve yıpratıcı olduğunu düşünüyorum. Ülkemizde hem kadın hem de devrimci bir anlayışa sahip olup siyasetle uğraşmanın sonucu olarak

“Biz tarihimize ve yürüdüğümüz yola inanıyoruz”

dayatılan bedelleri ödüyorum. Bu saldırılara karşı nasıl karşı koyacağımıza dair bir şeyler söyleyeceksem o da sahiplendiğim tarih üzerinden olur. Ben tarihimle beraber yürüyorum. Benim tarihim, Kaypakaya'nın tarihidir. Benim tarihim Türkiye Devrimci Hareketi'nin tarihidir. Ben bu tarihi sınıf mücadelesinin herhangi bir yerinde durmak için değil, aksine mücadele içinde aktif rol almak için sahipleniyorum. Ben HDP'de sadece Alevi bir aday görüntüsü altında bulunmuyorum. Gerçekliğim sınıfsız bir dünya için mücadeledir. Ben hep aynı yerde duracağım. Bunun ölçüsü halkın olduğu direniş alanlarıdır.

- CHP'nin oylarını böleceğiniz yönünde propagandaya ne diyorsunuz?

- Dediğim gibi hepimizin tarihi ortadadır. AKP, CHP ve MHP'nin tarihi katliamlar imha ve inkar tarihidir. Herkes kendi tarihini yazıyor. Buradan hareketle ben kendi önüme Pir Sultan'ın, İbrahim Kaypakaya'nın tarihini yol olarak serdim.

Buradan bakınca zaten bir ayrışma yaşıyoruz. Ben sistem partileri içerisinde yer almayı değil, halk kitlelerinin özgürlüğü adına, halkın söz sahibi olduğu, halkın yetki, karar ve denetleme inisiyatifinin olduğu bir anlayışı sahipleniyorum.

Bu nedenle ne AKP'de ne de CHP'de politika yapabiliyordim. Benim CHP'nin oylarını bölmek gibi bir kaygıya sahip olmam mümkün değil. Ben halk kitlelerine -hangi partiye oy vermiş olurlarsa olsunlar- gerçekleri gösterme, bir kopuş yaratma misyonu ile hareket ediyorum. Zaten tam da bundan korktukları için böylesi bir dezenformasyona gidiyorlar.

“Yerel yönetimler rantın en yüksek olduğu alnalar”

- Sizin yerel yönetimlere bakış açınız nedir?

- Yerel yönetimlere bakış açımız, yerelde toplumsal muhalefetin birliğini ve mücadelesini örgütlemektir. Yerel yönetimler sistemin yereldeki, başka bir deyişle halk içindeki ayakları olup burjuvazi için sömürünün yeniden üretilmesini inşa etmektir. Bizler açısından ise sömürü ve baskı karşısında halkın birleşik cephesini örgütlemek anlamına geliyor. Kuşkusuz yerel seçimler ve kazanılan yerel yönetimler sömürüyü ortadan kaldırmayacaktır. Biz sömürünün imha ve inkarın bambaşka şekillerde ortadan kalkacağını düşünüyoruz. Yani sizin anlayacağınız yerel yönetimlere devrim gibi bir misyon biçmiyoruz ve yerel yönetimlere sol bir bakış açısıyla bakıp kayıtsız da kalmıyoruz. Bizim için yerel yönetimler, halkın kendini yönetmeyi deneyimleyebileceği, demokratik, özgürlükçü, kadın bakış açısı ile doğrulmuş bir yönetim anlayışına belli oranlarda da olsa, yani sınırlı da olsa inşa edebileceği alanlardır. HDP de bu anlayışı yaşama geçirebilecek mevcut en uygun yapılanmadır.

Kuşkusuz yerel yönetimler aynı zamanda rantın en çok olduğu alanlardır. Sistemin kendi örgütlülüklerini oluşturmaya çalıştığı yerlerdir. Göç alan kentler çok daha fazla sömürülmeye müsaittir. Çünkü buralar işçi potansiyelinin yoğunlaştığı yerlerdir. Böyle bakınca müthiş bir kutuplaşma ve çelişkiler ağı ortaya çıkıyor. Bu açıdan sömürüyü bu alanlarda daha katmerli bir şekilde hayata geçiriyorlar. Neo-liberal kent politikaları ile yoksulluğu artırıyorlar, yolsuzluk yapıyorlar. Bizler açısından yerel yönetimlerin bir ayağı

da neo-liberal kent politikalarına karşı çıkmak ve yolsuzlukla amansızca mücadele etmektir.

Çünkü bizim açımızdan mesele kolektif belediyeçilik anlayışıdır. Dediğimiz gibi halkın söz hakkının, yaptırım ve denetleme inisiyatifinin olduğu bir yönetim kurabilmektir amacımız. Yani amacımız bütün meseleyi halkla beraber çözebilmek. Bütün partiler halkın yanında olduklarını iddia eder. Bu sadece şu 2 aylık süreçle gözlemlenemez. Bazı şeyleri ispat etmenin yolu dünden bugüne gelen tarihe göz atmaktır. Halk düşmanı politikaları olan belediyeçilik anlayışlarına karşı biz halkın söz hakkı olması, mahalle meclislerinin kurulmasını amaçlıyoruz. Koltuk kavgasının bırakılıp insanların dönüşümlü görev aldığı belediyeçilik istiyoruz. Bunların hepsi yerel örgütlülüklerle ortak, kolektif gerçekleştirilecektir.

Bizim belediyeçilik anlayışımızda kadının kendini üretebileceği ve toplumsal rol zincirlerini kırabileceği alanlar örgütlemek yatmaktadır. Kadın hakları bakımından ortaya koyacağımız tüm argümanlar kadının özgürleşmesi için olacaktır.

- Kadın aday olarak, kadınlara çağrınız ve son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

- 2014 yılındayız ve tarihte dünden bugüne kadar töre adına, namus adına, bedenleri sömürülen, bedenleri meta görülen, sadece yeri evdeki mutfaktan ya da kocasının yatağından, çocuğunun yanından başka hiçbir yere laik görülmeyen kadınlar... Böyle bir ülkede bizler siyasette, kavgada, barikatlarda, alanlarda, köylerde, kırlarda her alanda saf tutmayı kendimize ilke edinmişiz.

Her tarih kendi katilini, kendi kahramanını, kendi hırsızını yaratır. Şu anda yaşadığımız tarih de, katillerin, tecavüzcülerin, hırsızların, özellikle kadın politikaları üzerinden kendilerine rant biçmeye çalışanların tarihidir. Bunun tanıyız ve direkt muhatabıyız. Böyle bir süreçte de örgütlenip özgürleşmek adına kendi bağımsızlığımızı ilan etmek gerektiğine inanıyorum.

- Hem ziyaretiniz hem de söyleşi için teşekkür ederiz.

- Özgür Gelecek benim için HDP İstanbul Büyükşehir Belediye Eşbaşkan Adayı olarak ilk kurumsal ziyaretim. Çünkü Özgür Gelecek benim için inandığım en büyük değerleri bağrında barındırır. Dolayısıyla ben teşekkür ederim.



“Fişlemeler, devrimci değerlerimizin izlerinin takibidir”

Bu halk her zaman haksızlığa, hukuksuzluğa başkaldırmıştır ve devlet de 80 yıl boyunca bu duruşundan kaynaklı Dersim coğrafyasında fişleme politikasını sürdürmüştür, sürdürmeye de devam ediyor.

Dersim: 2012 yılının Kasım ayında Xozat'ta aralarında belediye başkanının da bulunduğu neredeyse tüm halkın ilçe emniyeti tarafından fişlendiği açığa çıkmıştı. Konu ile ilgili soruşturma başlatılmış, gizlilik kararı alınan davada bu soruşturmanın ayrıntılarının bir kısmı ancak 2014'ün Ocak ayında ortaya çıkabilmiştir. Öğretmenler-öğrenciler fişlenmiş, ne kadar “tehlikeli” olduğuna göre sıralanmış, devlet kurumlarına işe alınacakların listesi emniyet-jandarmanın sorusundan ve onayından geçtikten sonra belirlenmiş...

Ortaya çıkan ayrıntıların ardından biz de Xozat'ın yolunu tuttuk. Geçen yıl bu zamanlarda 2 metre yakın kar tutan Xozat sokaklarında bu yıl hiç kar yok ve Xozat halkının gündeminde “fişleme” ile ilgili ortaya çıkan ayrıntılardan çok bu durum var. Bir de tabii yaklaşan seçimler... Belediyeye gittik ve Xozat'ın şu anki Belediye Başkanı ve yine bu seçimlerde aday olan **Cevdet Konak** ile görüştük ve bir devlet geleneği olan “fişleme”yi konuştuk.

“Fişleme, sürpriz değil”

- İlçe Emniyeti'nin Xozat halkını “fişlediği” ilk olarak Kasım 2012'de ortaya çıkmıştı. Bugün ise bazı ayrıntılar ortaya çıktı. Bu süreci kısaca aktarabilir misiniz?

- 2012 Kasım ayında Xozat ile ilgili fişleme haberleri basında yer almaya başlamıştı. O tarihlerde il dışındaydım. Basından aramışlardı, öyle haberdar oldum. Ben de o gün takip etmeye başladım. Burjuva medya “halk düşüncesinden dolayı fişlenmiş” diye haber yaptı. Bizim burada -köylerimiz hariç- 6.700 nüfusumuz var. Köylerden, mezralardan merkeze alışverişe gelenler, iş takibine gelenler bile adım izlenmiş, takip altına alınmıştı. Bu, bana çok sürpriz gelmedi açıkçası. Dersim coğrafyasında insanlar, yüzyıl-

dır devletin takibi altında olmuştur.

Bu durum o dönem bir anda tartışılmaya başlandı, çünkü 2005 yılında AKP bir açıklama yapmıştı. “Artık Türkiye’de hiç kimse düşünce, kimlik ve inançlarından dolayı takip altına alınmayacak, izlenmeyecek ve herkes evinde rahat uyuyacak” diye kanun çıkarmıştı. Burada tartışılması gereken, 2005’te böyle bir kanun çıkaran AKP gericiliğinin, bir taraftan kamuoyuna açıklamalar yaparken diğer yandan düşüncelerinden, siyasal duruşundan ve inançlarından dolayı kendisi için risk olarak gördüğü bir toplumu her zaman kuşatma altına almaya çalışmasıdır.

2012 Kasım ayında biz de kişi ve kurumlar hakkında suç duyurusunda bulunduk. Ama çok iyi biliyoruz ki bunu yapan devletin güçleri. Fiili anlamda biz bunu yaşıyorduk zaten. Dışarıdan misafirimiz geldiğinde ya da ilk defa ilçemize gelen birileri olduğu zaman, bu insanlar kuşatma altına alınmaya çalışılmış ama halkımız demokratik tepkilerini göstererek ilçemize gelenleri jandarmanın elinden almıştır. Ama bu açığa çıkanlar, devletin kendisinin mahkum ettiği bir durumun, ilçemizde günümüze kadar devam ettirdiğini gösteriyor.

“Komisyon geldiğinde bile takip altındaydık”

- “Fişleme” ile ilgili o dönemde TBMM bir alt komisyon kurmuştu. Ama bugün ortaya çıkan ayrıntılarla ilgili ne devlet cephesinden ne de bu komisyondan bir açıklama geldi...

- Halk, demokratik kurumlar buna karşı tepkilerini ortaya koydular. Bunun sonucunda mecliste sözde bunu araştıran ve sonuca götürmeyi amaçlayan insan hakları komisyonu oluşturuldu. 2013'ün Ocak ayında ilçemize geldiler. Kurumların, halkın, esnafın, buradaki seçilmişlerin düşüncelerini

aldılar. Biz bu durumun hala devam ettiğini söyledik ve hatta komisyon geldiği zaman bile halk kendisini rahat hissetmediğini söylüyordu, çünkü etraf hala kuşatma ve takip altındaydı. Komisyon araştırmalarının sonucunda şu açıklamayı yaptı: “Dava özel yetkili mahkemede ve üzerinde gizlilik kararı var.”

Mecliste de bu konu ile ilgili bir-iki açıklama yapıldı. AKP'nin milletvekilleri yaptı açıklamayı ve “Xozat'ta fişleme yapıldığı doğrudur. Jandarma tarafından yapılmıştır. Nicel ve nitel olarak herkesi kapsıyor. Bir bütün bir ilçe fişlenmiştir” dediler.

Fişleme, burjuvazinin bir terimi, çok fazla da kullanmak istemiyorum. Aslında siyasal düşünceleri, kimlikleri, inançları, devrimci duruşları açısından toplumu farklı kategorilere ayırmışlardır. “Az tehlikelidir”, “çok tehlikelidir”, “çok çok tehlikelidir” gibi. Oysa onları korkutan, burada hayatını sürdüren ve devlet tarafından da takip edilen bu insanların düşüncelerinin yaratmış olduğu korkudur. Geçmişte olduğu gibi bugün de, bu toplum siyasi düşüncelerinden, duruşundan sistemin güçleri karşısında vazgeçmeyecektir.

Bu bölgede 70-80 yıldır böylesi baskılar yaşandı. 1930'da çıkarılan Tunceli Kanunu'ndan sonra -hatta önce de- köy köy, mezra mezra insanların kimlik bilgilerinin karşısında düşünceleri, kültürleri ve inançları dahi kontrol ve takip altına alınmıştır. 1938'den sonra ise sistem, buradaki insanları bir soykırıma uğratmış, geride kalanları ise farklı bölgelere sürgüne göndermiş. Sürgüne giden Dersimliler, oralarda da bu baskıyı, zulmü yaşamaya devam etmişler. Bunu hayatta olanlar hala anlatırlar.

Şimdi Kasım 2012'de ortaya çıkan durum hem 38'in devamı, hem de devrimcilerin, devrimci değerlerin yapıldığı çalışmaları izlerinin takibidir. Dersim'de, Dersim'in bir parçası olan Xozat'ta insanlar devrimci değerlere bağlıdır ve günlük yaşamıyla da bu bütünleşmiştir. Burada her kesimden insanın takip edildiği görülüyor.

“Xozat sokaklarında katillerin isimlerini göremezsiniz”

- “Fişleme”nin bir devlet geleneği olduğunu biliyoruz. Ama neden Dersim ve özellikle neden Xozat?



- Xozat da, Dersim'in diğer coğrafyalarında olduğu gibi, devrimci kimliği ile örgütlenmiş, belli eksikliklerimiz de olsa, örgütlü bir halk olarak her zaman sisteme karşı başkaldırmıştır. Temel sebep de budur. Bu topraklar, devrimci değerlerimizin coğrafyasıdır. Değerlerimizin burada ayak izleri vardır. Bundan sonra da halkımız, devrimcilerin bırakmış olduğu izlerin yolunda yürümeye devam edecektir.

O raporlarda bir ifadede toplumun neredeyse tamamının solcu olduğu, yani devrimci düşüncelere yakın olduğu geçiyor. Aslında bu toplumun mevcut duruşunun devlet ve sistem tarafından bilinmesi, aynı zamanda da toplumun kendi değerlerine olan bağlılığının ifadesidir. Bu halk her zaman haksızlığa, hukuksuzluğa başkaldırmıştır ve devlet de 80 yıl boyunca bu duruşundan kaynaklı Dersim coğrafyasında fişleme politikasını sürdürmüştür, sürdürmeye de devam ediyor.

Osmanlı'nın çöküşü, Kemalizm'in şekillenmeye başlaması ile aynı baskılar o dönemde de yaşanmaya başlanmış. Elazığ'da Alevi köyleri, Koçgiri'de Alevi-Kürt köyleri de fişlenerek aynı zulüm buralarda da yaşatılmış. Devamında 1935'te Özel Tunceli Kanunu'nu çıkarmışlar ve Dersim'in değerlerini Tunceli kavramı içinde kendilerine göre şekillendirmeye çalışmışlardır.

İşte Xozat halkı, o 1938 katliamını yapan bu katillerin isimlerini kendi sokak ve caddelerinde görmek istememiş ve değiştirmiştir. Siz burada Fevzi Çakmak'ın ismini göremezsiniz, Abdullah Doğan'ı göremezsiniz. Bunlar düne kadar vardı. Elbette bu durum sistemi rahatsız edecekti. Bu duruş, bundan sonra da devlet güçlerini rahatsız etmeye devam edecektir.



İHD 2013 Hak İhlalleri raporunu açıkladı

H. Merkezi: İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi, 2013 yılında Marmara Bölgesi İnsan Hakları İhlalleri Raporu'nu açıkladı.

Dernek şubesinde yapılan basın

toplantısına İHD İstanbul Şube Başkanı **Ümit Efe**, Şube yöneticisi **Doğan Özkan**, Marmara Bölge Temsilcisi **Meral Çıldır** ve Dökümantasyon Birimi'nden **İhsan Kaçar** katıldı. Hazırlanan raporda insan hakları mücadelesinin ne kadar gerekli olduğunu bir kez daha ortaya koyduğunu söyleyen Çıldır, "2013 yılında da,

insan hakları ve evrensel hukuk standartlarının yaşamımızı çok uzağında durduğunu belirtmek zorundayız. İhlallerin asıl kaynağı olan devlet, hak ihlali üreten militarist, otoriter yapısını değiştirmemek için 2013 yılında da direnmeye devam etti" dedi. 2013 yılında Gezi Parkı İsyanı ile başlayan ve devam eden hak ihlallerinin

sonuçlarının ağır olduğunu ve isyan sürecinde sokakların işkencehane haline getirildiği belirtildi. Raporda ayrıca barış sürecinin sürüncemede olduğunun ifade edilmesinin yanı sıra LGBTİ'lere yönelik nefret suçlarının, hapisanelerdeki hak gasplarının, kadına yönelik şiddetin vb. bilançosu açıklandı.

"Kadın tutsaklar onurumuzdur"

Ankara:

Gebze Kadın Hapishanesi'nde kadın tutsaklara yapılan saldırılara ilişkin Ankara Yeni Demokrat Kadın tarafından 20 Ocak Pazartesi günü Kadın Dayanışma Vakfı'nda bir basın toplantısı gerçekleştirildi.

İHD Ankara Şubesi'nden bir avukatın da katıldığı basın toplantısında, YDK adına yapılan açıklamada "İlerici, devrimci, demokrat, yurtsever tutsaklara yönelik baskı ve sindirme politikaları, bu tutsaklar hele de kadınsa daha da katmerlenmektedir" denildi. "Kadın tutsaklara yapılan saldırının sorumlusu Gebze Hapishanesi, asker ve TC devletinin kendisidir. Tutsaklardan elinizi çekin! Kadın düşmanlığından vazgeçin" denilerek tutsaklarla dayanışma içerisinde olunacağına vurgu yapıldı.

İzmir:

İzmir YDK, şiddet gören tutsak Kader Fındık'ın ablası ile birlikte bir basın toplantısı düzenledi. YDK adına basın metnini okuyan **Gamze Öztürk**, "Bizler kadın tutsaklarımıza yönelik cinsel, fiziksel, psikolojik taciz ve şiddet saldırılarına karşı yalnız olmadıklarımızı, onların duvarların arkasından yükselen seslerine ses vererek daha fazla dayanışma içinde olacağımızı bir kez daha haykırıyoruz" dedi.

Basın metninin ardından Gebze Hapishanesi'nde saldırıya maruz kalan YDK'lı tutsak Kader Fındık'ın ablası **Çiğdem Fındık**, kardeşinin daima arkasında olacağını, bu sürecin takipçisi olacağı dile getirdi.

Fındık; Kader'in ve diğer devrimci tutsakların yalnız olmadığını, her türlü hukuksal yola başvuracağını dile getirerek kardeşinin duruşuyla, kişiliğiyle gurur duyduğunu söyledi.

"Ben de Roşin Çiçek davasına müdahilim!"

"Eşcinsel olduğu" için katledilen **Roşin Çiçek**'in davasında sona geliniyor. Bir buçuk yılı aşkın süredir devam eden davada, ölümü aydınlatan tüm delillere rağmen dava sürekli ertelenmekte ve her nedense bir karara varılamamakta. LGBTİ ve kadın örgütüllüklerinin davayı takip etmedeki ısrarı karşısında mahkeme heyeti çaresizliğini, 7 duruşmadır davayı takip eden **SPOD**'un müdahilliğini sonlandırarak gözler önüne sermiştir.

Bizler Amed'deki **Yeni Demokrat Kadınlar** olarak 10 Şubat'ta görülecek duruşma için "**Ben de Roşin Çiçek davasına müdahilim**" şiarıyla başlatılan kampanyanın destekçisi olduğumuzu duyuruyor, tüm homofobi ve transfobi karşılarını davaya müdahil olarak katılmaya, Roşin Çiçek'in ölümünün bir "**nefret cinayeti**" olduğunu kayıtlara geçirmeye çağırıyoruz. (Dilekçe örneklerine **Keskesor LGBTİ facebook sayfasından ulaşılabilir.**)

Merak Etme Gökçek, sıra sana da gelir..

Cemaat ile AKP'nin birbirine girmesinden bize düşen en güzel pay "rezilliklerinin" daha fazla ortaya çıkması oldu elbet. Gördüklerimizin, görmediklerimizin hem teminatı hem de küçücük bir kısmı olduğunu bu devletin 90 yıldır yaptıklarını düşününce tahmin edebiliyoruz.

Ortaya çıkan pisliklerin yanında, çıkmayanların da ilerleyen zamanlarda önemli süreçlere bizi tanıklık ettireceğine şüphe yok.

Hele de **pervasız mı pervasız, faşist mi faşist, hırsız mı hırsız, rantçı mı rantçı Melih Gökçek**'in, halkların soracağı hesapla ortaya çıkacak bütün pisliklerinin ciddi yolsuzluklarla dolu olduğunu bilmemek için kutuplarda yaşıyor olmak gerekiyor. Ki halk düşmanlarının, kendisini halka rağmen bu devlet için var etmek zorunda ve palazlanmak isteği olan **halk düşmanlarının** son süreçte ortaya çıkan yolsuzluk, rüşvet, talan ilişkilerinden utanıp sıkılmasını; akıllarının başlarına gelmesini beklemiyoruz. Bunun örneklerini de neredeyse her gün görebiliyoruz.

24 saatte 160 milyon TL rant Cumhuriyet Gazetesi'nin verdiği bil-



gilere göre, geçtiğimiz günlerde Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi, hem zaman hem de rant meselesinde rekor diyebileceğimiz bir çalışmaya imza attı. Meclis 24 saat içerisinde, Yenimahalle ilçesinde arsalar üzerine yapılacak 257 konutun sayısını 1001'e çıkartarak 160 milyon TL rant elde etti. Bazı bölgelerde konut sayısı 8'den 158'e kadar çıkartılarak 20 kat daha fazla rant sağlandı.

Sarı sendika Memur-Sen'in daha önce belediyeden satın aldığı arsa için yaptığı ancak reddedilen bütün imar artışları kabul edildi. Karşı devrimci örgütlenme İlim Yayma Cemiyeti'nin yaptığı yurt için de yine "kolaylıklar" sağlandı. Ayrıca Yargının daha önce Dikmen Vadisi'nde be-

diyeye ait bir binanın yıkılmasına dair kararı da, alınan "Ruhsat durumu imar durumudur" içerikli kararlar boşa düşürüldü. Diğer bir alınan kararda da bir otelin kaçak bölümleri yasallaştırıldı.

Ülke tarihinin en büyük talanlarına tanıklık eden belediye meclisi masa ve sandalyelerinin, meclis üyelerinin bu telaşının, yaklaşmakta olan yerel seçimler olduğuna kuşku yok. Bir daha seçilemeyiz kaygısıyla, son fırsat deyip son aylarım boşa geçirmemeye çalışıyorlar. Bu hırsız bu yağmacı, bu talancı şahısların çalışkanlığı da elbette kendi keselerine dair olacaktır. Yani yine şaşırtamadınız bizi!

(Ankara'dan Bir ÖG okuru)

Ankara'da konser çalışmalarını başladı!

Özgür Gelecek gazetesi tarafından 16 Şubat günü Tuzluçayır'da "**Mahalleimize, geleceğimize sahip çıkıyoruz!**" şiarıyla bir konser etkinliği düzenlenecek. Yıllardır devletin **çeteleştirme, yozlaştırma ve asimilasyon** politikalarının en fazla uygulanmaya çalışıldığı yerlerden biri olan Mamak Tuzluçayır ve çevresi en son camicevi projesiyle gündeme gelmişti. Gezi İsyanı boyunca kitlesel eylemlerin yapıldığı mahallede, camicevi projesine karşı da militan ve kitlesel eylemler gerçekleşmişti. İşte böylesi bir süreçte "**Gerçekler devrimcidir**" şiarını kuşanan Özgür Gelecek emekçileri ve okurları tarafından "Mahalleimize ve geleceğimize sahip çıkıyoruz" çağrısıyla bir konser etkinliği düzenlenecek.

Agirê Jiyan, Muharrem Temiz, Pinar Aydınlar ve Grup İsyân



Ateşi'nin ezgileriyle katılacağı etkinlik 16 Şubat'ta, Alyans Düğün Salonu'nda gerçekleştirilecek.

Etkinlik çalışmaları başladı

16 Şubat'taki etkinlik için 23 Ocak günü yoğun afiş çalışması gerçekleştirildi. Tuzluçayır, General Zeki

Doğan ve Nato Yolu Caddesi bölgelerinde yapılan afişler mahalle halkı tarafından ilgiyle karşılandı. Çok sayıda mahallelinin konserle ilgili sorular sorduğu çalışmalar sırasında ara sokaklar, duraklar ve henüz gidilmemiş birçok noktaya "**Mahalleimize, geleceğimize sahip çıkıyoruz!**" şiarlı afişler yapıldı.

Önümüzdeki günlerde konser etkinliğiyle ilgili stant çalışması, gazete ve davetiye dağıtımları gerçekleştirilecek. (Ankara ÖG okurları)

"Çocuk cezaevleri kapatılsın"

Ankara: Son süreçte hapisanelerdeki çocuk tutsaklara yönelik artan saldırıların ardından kurulan "**Çocuk Cezaevleri Kapatılsın Girişimi**" 22 Ocak günü Adalet Bakanlığı ek binası önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Aralarında İHD, TİHV, ÇHD gibi kurumların da bulunduğu 14 kurumun biraraya gelerek oluşturduğu girişim, çocuk hapisanelerinde yaşanan ve kamuoyuna mal olan kabul edilemez ihlaller ve çocuk adalet sisteminin geldiği noktayı vurguladığı bir deklarasyonla kamuoyu ile hükümeti uyardığını açıkladı.

Pozantı, Şakran, Kürkçüler, Antalya ve Sincan hapisanelerindeki çocuk tutsaklara dönük saldırılara değinilen açıklamada, çocukların maruz kaldığı işkence, kötü muamele ve diğer onur kırıcı uygulamaların utançla ve büyük bir kaygıyla takip edildiği belirtildi.

“Kutulardaki geleceksizliğimizi yaktık!”

İzmir: 24 Ocak günü İzmir Karşıyaka'da **Liseli Yeni Demokrat Gençlik** yürüyüş yaptı. Eylem sırasında “**Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim**”, “**YGS, LYS, edî besê**”, “**Berkin Elvan yalnız değildir**” sloganları atıldı. Eylem için hazırlanan “**Takdir**

Belgesi” temalı dövizde “**Okulumuz öğrencilerinden 1 numaralı Recep Tayyip Erdoğan yolsuzlukta göstermiş olduğu başarıdan ötürü bu belgeyi almayı hak kazanmıştır**” ifadelerine yer verildi. Yürüyüşün sonunda İş Bankası önünde basın açıklaması yapıldı.

Açıklamada “**Liseli halk gençliğine dayatılan eğitim sistemini kabul etmeyeceğimizi belirtiyor, bize dayatılan gerici anti-demokratik, anti-bilimsel, yaşamdan kopuk eğitim sistemine karşı başkaldırıyoruz. Eğitim sistemini protesto etmek için ayakkabı kutularında olan geleceğimizi yakıyoruz**” denilerek ayakkabı kutusu içerisinde karneler yakıldı.



Antakya'da Ali İsmail davasına çağrı

Antakya: 3 Şubat günü Kayseri'de görülecek **Ali İsmail Korkmaz** davası öncesinde Antakya'da HDK Gençlik Meclisi'nin çağrısı ile bir araya gelen şehit aileleri, halkı Kayseri'de görülecek duruşmaya çağırdı. Gazeteciler Cemiyeti'nde düzenlenen basın toplantısında ilk olarak Ali İsmail Korkmaz'ın abisi **Av. Gürkan Korkmaz** söz aldı. Dava hakkında bilgi veren Korkmaz, davanın Kayseri'ye taşınmasının bir hukuksuzluk olduğunu belirtti.

Daha sonra söz alan Ahmet Atakan'ın babası **Ali Atakan**, devletin Roboski'den Reyhanlı'ya hukuksuzluğunu ifade etti. Atakan, halkın vicdanında devletin ifşa olduğunu belirtti. HDK Gençlik Meclisi adına konuşan **Ozan Taş** ise 3 Şubat'ta görülecek davanın tarafı, muhatabı olduklarını belirtti ve “**Tüm Antakya halkını Kayseri'ye, davanın parçası olmaya çağırıyoruz**” dedi.

“Zulme direnenler yargılanamaz”

Bursa: Gezi İsyanı'nda 1 Haziran günü, direnişçilerin Bursa'da Valilik ve AKP İl binalarına yönelmesi ile polis saldırısı sonucu 55 direnişçi gözaltına alınmıştı. Gözaltılarının ardından 55 kişi hakkında yürüyüş kanununa muhalefet etmek, görevli polise, mukavemet etmek, kamu malına zarar vermek “suçlarından” dava açıldı. Davanın 3. duruşmasının görüldüğü 21 Ocak günü, adliye önünde **Diren-Bursa** tarafından basın açıklaması gerçekleştirildi. Eylemde “**Gezi'yi değil, hırsızları ve katilleri yargılayın! Sizin çocuklarınız çaldı, bizim çocuklarımız öldü**” pankartı açıldı. Duruşma 30 Nisan'a ertelendi.



Sansürün bir devlet geleneği olduğunu uzun uzadıya anlatmaya gerek yok. Sansür vb. saldırıları, hâkim sınıfların imtiyazlarını üretmenin bir yöntemi olarak görmekte fayda var. Devletin ideolojik aygıtlarından biri olarak medyanın, sosyal gelişmeleri aktarım şekillerine baktığımızda; aktarılanların manipülasyonu ve dezenformasyondan ibaret olduğunu açık bir şekilde görmekteyiz. Gezi İsyanı sırasında önce görmezden gelen, ancak isyanın yıkıcı gücü karşısında teşhir olunca basiretsiz biçimde yönelen burjuva medya isyan boyunca devletin itibarsızlaştırmaya çalıştığı isyanı karalamanın öncü kuvveti oldu.

Öyle ki açığa çıkan burjuva medya gerçekliği, alternatif iletişim aracı olarak sosyal medya karşısında tökezleyip yere kapaklanmaktan kendini kurtaramadı.

Açık biçimde söylemek gerekir ki; Gezi İsyanı devlet açısından tedirginliklerin deneyiminden ibarettir. Artık önü alınamayacak kadar yaygınlık kazanan sosyal medya ve bilişim toplumsal mu-

Gezi ruhunu yaşatmak için bir araya geldiler

İstanbul: Gezi İsyanı sırasında polisin uyguladığı saldırı sonucunda yaşamını yitiren direnişçilerin aileleri ile yaralananlar bir araya gelerek, **Gezi Şehit ve Gazileri Platformu**'nu oluşturdu. Platform, 21 Ocak günü İstanbul Barosu'nda düzenlediği toplantıyla kuruluşunu tüm kamuoyuna ilan etti.

Burada yapılan açıklamada bu bileşenin misyonu “**Gezi şehidi ailelerinin, Gezi gazilerinin ve polis şiddeti**

Devletin sansürle gerçeği kapatma gayreti

halefeti örgütlemenin birer platformu haline almaktadır. Bu açıdandır ki bugünlerde bir sansür ağıyla karşı karşıyayız. İnternet sansürü olarak gündeme gelen ve internet denetimlerinin bakanlığa devredilmesi ile halk kitlelerinin iletişim ağı engellenmeye çalışılıyor.

Gezi İsyanı'nda gördüğümüz bir diğer gerçek de isyan karşısında itibarsızlaştırma çalışmalarıdır. Devlet tüm argümanlarını bu çapta ele alırken halk kitlelerini arkasına almak istedi. Açık bir gerçek ki halk kitleleri, parçalı hali bir bütünlük arz etmediğinden hâkim sınıflar açısından bir tehdit oluşturmamaktadır. Öyle ki isyanın yarattığı atmosfer ile halk kitlelerinin birleşik mücadelesinde hakim sınıflar kendilerini yalnız hissettiler ve devamında itibarsızlaştırma çalışmaları ile bu süreçte kendi bekasını güçlendirmeye çalışmışlardır. Bundandır ki “**yüzde elliye zor tutuyorum**” şeklinde açıklamalar boy göstermiştir.

İsyanın yarattığı, tetiklediği ve devamında tam anlamıyla bir krize dönüşerek yönetememe olarak açığa çıkan hakim sınıflar arası dalaş, devlet gerçeğini açık biçimde gözler önüne serdi.

AKP ve Gülen Cemaati arasında ortaya çıkan çatışma sonucunda devletin niteliğini gösteren eden birçok gerçek ortaya döküldü. Öyle ki dökülenler, TC'nin iç ve dış siyasetteki tüm gayeleri-

nin açık belgesidir.

Ortaya çıkanları engellemek adına halk kitlelerinin iletişim araçları engellenmek istenmektedir. İnternet sansürü bunlardan birisidir. Devamında ise yolsuzluk gerçeği de bir şekilde hafızalardan silinmek istenmektedir. Bu kapsamda 17 Aralık'ta başlayan yolsuzluk soruşturmasına yayın yasağı getirildi. Soruşturma kapsamında tutuklu bulunan Reza Zarrab'ın avukatının talebi üzerine soruşturmanın yürütüldüğü İstanbul 2. Asliye Ceza Mahkemesi, dosyanın içeriğine ilişkin yazılı, görsel ve internet medyasında her türlü haber, röportaj, eleştiriye (yalnızca haber niteliği taşıyanlar dışında) soruşturma tamamlanmaya kadar yayın yasağı konulmasına karar verdi.

Mahkeme, kararın bir örneğinin Radyo Televizyon Üst Kurulu (RTÜK) ile Telekomünikasyon Daire Başkanlığına (TİB) gönderilmesine, ayrıca bu kararın İstanbul Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şube Müdürlüğü aracılığıyla yazılı basın kurumlarına da ulaştırılmasına hükmetti.

25 Aralık yolsuzluk soruşturmasında adı geçen **Abdullah Tivnikli** ve **Mustafa Topbaş**'ın avukatlarının talep etmeleri üzerine aynı şekilde yayın yasağı getirildi.

Avukatlar belki kendi müvekkillerinin “itibarını” için böylesi bir talepte bulunmuş olabilirler ancak hakim sınıflar ve onların yargı mercileri bu kararı devletin bekasını korumak için onadılar. Ancak gerçek öyle bir maddi yapıya sahiptir ki ötelendiği ve kapatılmaya çalışıldığı sürece daha bir kudretle açığa çıkmaktadır. Zira gerçeklerden beslenen toplumsal hafıza asla silinmeyecektir.

sonucu yaralanan herkesin başlattıkları hukuki süreçte birlikte hareket etmek. Polislere insanları öldürme yetkisi tanıyan Polis Vazife Salahiyetleri Kanunu'nun kaldırılması için mücadele etmek. Gaz bombası ve plastik mermi kullanımının yasaklanması için mücadele etmek. Gezi süreci ve sonrasında da görüldüğü üzere keyfi şekilde, gizlilik kararıyla yapılan tutuklamaların kaynağı olan ve ağır hapis cezaları verme konusunda sınırsız yetkisi olan özel yetkili mah-

kemeler ve Terörle Mücadele Kanunu'nun kaldırılması için mücadele etmek” olarak açıklandı.





Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umüt Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayincilik2007@hotmail.com



BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Roboskî'nin barışı olmaz!

Açık bir gerçekliktir ki, mecbur kalmadığı/ bırakılmadığı sürece devlet kendinden asla ödün vermez. Kendi çıkarlarına ters düşen herhangi bir gündemi asla kabul etmeyeceği gibi... Zira esası devamlılık olan devletin bu devamlılığı için için mubah görmeyeceği şey yoktur.

Tarihi katliam, yağma ve talanla kurulu olan TC'nin günümüz tasarruflarını da bu bağlamda okumakta fayda var. Genetik olarak kodlanmış sınıf yasalara TC'nin gerçek yüzünü göstermektedir bize. Toplumsal muhalefeti bastırma adına girişilen her tasarruf, esasında bir koordinasyon ve sistematığe sahiptir. Bir yandan katledilen diğer yandan bunu meşru kılmak adına bir dizi söylem ve argüman salınır uluorta.

Roboskî buna en somut örnektir. Roboskî'de bir devlet katliamı gerçekleştirilmiştir ve hakim sınıflar bunu bir yandan meşru kılmaya çalışmakta diğer yandan da çeşitli ideolojik kurumları ile unutturmaya çalışmaktadır. Bugünde kendi itibarsızlığını itibar hale getirmek için alenen saldırılar gerçekleştiriliyor Roboskîli ailelere.

Roboskî'de gerçekleşen katliama askeri mahkemenin takipsizlik kararı vermesi üzerine bir de Roboskîli ailelerin evleri basılmıştı hatırlanacağı üzere. 19 Ocak Pazar günü Roboskî köyündeki evlere yapılan baskında 7 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar arasında 2011 yılının son günlerinde yaşanan bu katliamdan sağ kurtulan **Servet Encü** de vardı.

Sınırı geçerken üstlerine bomba yağın 34 Kürt köylüsünün ölmesini, askeri mahkeme takip edilmesine gerek olmayan bir durum olarak gördü ve takipsizlik kararı verdi. Ve "kusursuz" bir katliam olarak geçirdi kayıtlara "Takipsizlik" kararının ardından köyde sınır ticareti yapan köylülere yönelik kolluk güçlerinin baskısı

giderek arttı. Öyle ki devlete göre suç, sınırdan kaçak mazot getiren aileleri bombalayanın değil! Zira askeri mahkemenin kararı ve gerçekleştirilen operasyon bunu göstermektedir. Ayrıca alınan bu kararın, aynı zamanda AKP-Cemaat'in dalaşına denk gelişi, bugün dalaşanların halk düşmanlığında, halkın kanına girmekte her daim çıkar ortaklığı yaptıklarını da bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Sınır ticaretini bitirmenin "güvenlik"li yolu...

İşçi, köylü yığınlarının alınterini çalan egemenler ve onların devleti, ayakbağı kutularına yerleştirdikleri paralarla günlerini gün etmektedirler. Yolsuzluk yeni bir gündem değildir. Zira devlet, tarihten bugüne gayri Müslimlerin mülklerini talan etmiş ve sermayesini bu şekilde güçlendirmiştir. Bu açıdan devletin genetiğinde var bu pratikler. Şaşırarak bir şey yok!

Halk kitlelerini sömüren TC devleti, kitlelerin beka stratejilerine de engel koymaktadır. Bu noktada Roboskî'de yapılan sınır ticaretini engelleme yönlü girişimlerde bulunmaktadır. Sınır bölgesine yapılan "güvenlik yolu" ile sınır giriş ve çıkışları engellenmek istenmektedir. Katliamı meşru kılma yönlü "Eee siz de kaçakçılık yapmayın" diyen bir devlet modeli ile karşı karşıyayız. Roboskîli köylüler ise yapılan "gü-

venlik yolunu" tanımadıklarını belirterek bir gerçeğin itibarlı hale getirilmesine karşı mücadele ediyorlar. Öyle ki bölge sınırına yapılan "güvenlik yolu"nu protesto eden Roboskîlilerin üzerine kolluk güçleri ateş açmış, olayda iki kişi yaralanmıştı.

Esas kaygısı, "yol çalışması" adı altında katliamın izlerini silmeye çalışan faşist TC, bir taraftan da sınır ticaretini engellemeye çalışıyor. Roboskî katliamında iki kardeşini ve bir çocuğunu yitiren **Mehmet Encü** de, kendilerinin ekmek kapısı dedikleri sınır kapısında 34 insanlarını kaybettiklerini dile getirerek, burada yüzyıllardan beri dedeleri ve babaları tarafından ticaret yapıldığını söylüyor. Sınır ticaretinin yapıldığı yolu kapattırmamakta kararlı olan Roboskî halkı, başka geçim kaynaklarının olmadığını söyleyerek senelerdir TC'nin yürüttüğü asimilasyon ve yok sayma politikalarının katliamlarla devam ettiğini vurguluyorlar.

"Yeni başlayanlar için Lice'yi unutmayın!"

34 Kürt gencinin katledilmesinde TSK'nın hesap vermesine gerek görülmediği gibi üstelik çocuklarını kaybeden aileler de rahat bırakılmıyor, gözaltına alınıyor, tehdit ediliyor. Kürt ulusunun yıllardır gördüğü zulüm ve eziyet "çözüm süreci"nde de peşlerini bırakmıyor. Üstelik bu da yetmezmiş

gibi kaçakçılık yapan köylülere onlarca milyar ceza kesiliyor. Hatta hayatta kalan köylülere kesilen cezalar yetmezmiş gibi, devlet İHA'larla katlettiği **Nadir Alma**'ya da 8 bin TL "kaçakçılık cezası" kesiyor ve asla utanmıyor, asla arlanmıyor!

Evet, nasıl ki devlet her yanıla apaçık bir şekilde faşist diktatörlüğü tarif ediyorsa, burada faşizme karşı apansız bir mücadele kalıyor payımıza.

Yolsuzluk operasyonunda gözaltına alınan bakanların çocuklarının dokunulmaz; ama Roboskîli, sınır ticareti yaparak gelir elde etmeye çalışan halkın çocuklarına elbette dokunulabilir. Gerekirse bombalanır, gerekirse çocukları darp edilerek gözaltına alınabilir(!). Kürt ulusunun çözüm arayışı TC'nin "Ali Cengiz" oyunlarına geliyor ve geleceği masa başında aramak yöntemlerinden biri olsa da siyaset arenasından çıktuktan sonra yine katliamlarla kendi gerçekliğini gözler önüne seriyor. Kürt halkına, bu "barış"tan payına düşenin tanınması açısından yine Gezi İsyanı'ndan kalma ve hala güncelliğini koruyan bir söz; "**Yeni başlayanlar için LİCE**"yi hatırlatmak isteriz.



Yolsuzluk operasyonunda gözaltına alınan bakanların çocuklarının dokunulmaz; ama Roboskîli, sınır ticareti yaparak gelir elde etmeye çalışan halkın çocuklarına elbette dokunulabilir. Gerekirse bombalanır, gerekirse çocukları darp edilerek gözaltına alınabilir(!)